

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

**60. obljetnica
Bleiburških žrtava**

Naslovnica:

S komemoracije 60. obljetnice
Bleiburških žrtava
i žrtava Križnoga puta;
snimio: A. Polegubić

ŽIVA ZAJEDNICA
lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden in
Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824
E-Mail: zivazajednica@t-online.de
kroatenseelsorge@t-online.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
P. Josip Bebić

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
P. Josip Bebić, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout:
Romana Kašaj, Marija Lovrić

Tisak/Druck:
Spengler's Druckwerkstatt GmbH
64572 Büttelborn

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-
Bankverbindung:
Konto Nr. 129072 (BLZ 500 502 01),
bei der Frankfurter Sparkasse

Zadnja stranica:

Marijansko svetište Zwiefalten u
biskupiji Rottenburg-Stuttgart, u ko-
jem su Hrvati proslavili 25.-tu obljet-
nicu hodočašćenja u toj biskupiji;
snimio: A. Polegubić

Opraštanje

Oduzeli ste mi
mladost,
zvanje,
zaručnika
i san o sreći.

Oduzeli ste mi
rodni grad
i Slavoniju,
more i
domovinu.

Zatvorili ste mi
braću,
prijatelje,
i napunili jame
nevinima.
Isprebijali,
izmrcvarili,
preplašili
i mlade i stare
narod.

Raselili ste
one nepokorive.

Htjeli ste oduzeti
vjeru,
jezik i ime.
Osiromašili ste
seljake,
radnike,
ušutili školovane.
Sada ste došli na kraj.

Sve ste porušili
što se dalo
i dovršili ste sebe.
Pali ste!

Sve ste izgubili:
vlast,
silu,
povijesnu slavu
i napuhani ponos.

Meni je svejedno
jeste li poniženi
osramoćeni
i optuženi.
Niste mogli uništiti
istinu.

Povijesna istina
ima zadnju riječ
o ubojicama
„u ime naroda“.
O spomenicima,
koji se kao
goleme nakaze
nadimlju nad i onako
smrvljenim čovjekom.

Istina ostaje.
Istina je moja osvetnica.
Istina je vaša kazna.

Kad je sve ovo rečeno,
možete zamoliti oprostjenje
mene
i narod.

Bog oprašta sve
pa tako i oni,
koji ga slijede.

Vera Valčić-Belić

*Iz knjige pjesama „Zapaljene svijeće“,
HKD „Sv. Jeronima“, Zagreb, 2002.*

Spomenik Bleiburškim žrtvama na groblju u Bleiburgu

• IZ CRKVE U SVIJETU

Novi pročelnik Zbora za nauk vjere mons. Levada

str.

4

• INTERVJU: Fra Drago Gverić

Rodila se domaća Crkva u Kongu

str.

6

• REPORTAŽA: HKM Kempton

Čuvarica Hrvatskog identiteta

str.

10

KUPRES:

Proslavljen srednjoeuropski katolički dan

5

NJEMAČKA:

S Hrvatskom putovnicom srpski državljani

Tko je kriv da su Hrvati u Njemačkoj registrirani kao srpski državljani?

16

ZNACI VREMENA: fr. Frano Prcela
Praštanje?!

12

XX. SVJETSKI DAN MLADEŽI:

Jugendkirche — Crkva mladih i za mlade

25

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

P. Josip Bebić: Barmherzige Marienwallfahrtsstätten

60. Jahrestag der Tragödie von Bleiburg: Beendet die Manipulation mit den Opfern!

13–15

„Bilo bi neophodno osnovati Institut koji bi prikupio i objelodanio sve podatke o žrtvama u hrvatskom narodu. Potrebno je temeljito prikupiti podatke o svim žrtvama i iz drugih naroda kako se ni s jedne strane ne bi manipuliralo s brojem žrtava“, kazao je kardinal Puljić.

Prikupiti podatke o svim žrtvama

Događaj koji je plijenio pozornost svekolike javnosti zasigurno je bila komemoracija 60. obljetnice Bleiburskih žrtava i žrtava Križnoga puta. Središnja komemoracija održana je na Bleiburškom polju u kojoj je sudjelovalo više od 20.000 ljudi, a misno slavlje predvodio je kardinal Vinko Puljić. U pobudnoj propovijedi je kazao: „Danas obilježavamo 60.-tu godišnjicu stradanja velikog broja katolika i drugih vjernika, sinova i kćeri hrvatskog, ali i drugih naroda. S vama sam tu da izvršimo molitveni zavjet prema nevinim žrtvama“, kazao je kardinal ističući kako su neke žrtve bile i ostale vrijedne poštovanja samo zato što su iza sebe imale jake političke moćnike i kreatora javnog mnijenja, dok su druge prešućivane ili im je o vrat prošlosti obješena krivica koju nisu počinili. „Nepošteno je, nepravedno i za zajednički život vrlo štetno s jedne stra-

ne prozivati druge uveličavajući broj žrtava, a nijekati žrtve drugih.“ Iznio je i hvalje vrijedan gotovo cijeli program odnosa prema žrtvama: „Potrebno je da se u našem narodu napokon pristupi analizi i prikupljanju podataka o svim žrtvama II. svjetskoga rata, a posebno poraća. Potrebno je pokupiti podatke o svim žrtvama i u nedavnom ratu i to ne samo unutar granica jedne države. Treba poštivati državne nadležnosti, ali bi bilo neophodno osnovati Institut koji bi prikupio i objelodanio sve podatke u hrvatskom narodu. Također je potrebno temeljito prikupiti podatke o svim žrtvama i iz drugih naroda kako se ni s jedne strane ne bi manipuliralo s brojem žrtava.“ Da bi se to i ostvarilo, bilo bi nadasve potrebno postići konsenzus u hrvatskom narodu oko toga važnog pitanja, a spomenuti Institut pritom bi odigrao zasigurno važnu ulogu. **Urednik**

Iz delegatovog Duhovnog poticaja

Marijina milosna svetišta

Poštovane čitateljice i čitatelji!

Od postanka ljudskog roda sve do danas ljudi su pokušavali na razne načine stupiti u dodir s neizmjenim Bogom. Stoga su ga tražili u sebi, u ljudima, prirodi i svemiru i na svetim mjestima. Činjenica je da Boga ne može nitko naći svojom snagom. Ovih dana nepregledno mnoštvo Hrvata katolika uključuje se diljem svijeta u velike hodočasničke rijeke pješice i raznim prometnim sredstvima odlazi u poznata i manje poznata marijanska svetišta. Kakva ih snaga potiče na tolike žrtve? Zašto ne bi mogli i kod kuće moliti i ispunjati svoje zavjete? Marijina djeca iz iskustva znaju da postoje sveta mjesta na kojima im je Božja prisutnost jako opipljiva, tj. bliska. U tim se mjestima može čuti Isusov glas bolje nego igdje drugdje. Snaga vjere u Isusa Krista pokreće Marijinu djecu da joj iskazuju čast, jer nju je Bog Otac izabrao za majku svoga Sina i dodijelio joj posebno mjesto u spašenju svijeta. Kao što je pred Mariju stavio mogućnost biranja Božjih

stvarnosti, Bog to isto stavlja pred ljude. Kršćanin ne smije živjeti neodređeno i ne opredijeljeno. On se mora opredijeliti ili za Boga i Božje Kraljevstvo ili za đavla i njegovo kraljevstvo. Naš život mora biti usmjeren samo na jednu stranu, na Božju. I onaj tko izabere Boga za svoga gospodara, izabrao je cilj svoga ovozemnog života. Doći do cilja nije lako, jer nas na putu prema cilju iskušava đavao. Ne smijemo povjerovati njegovim podvalama i trikovima. U Marijinim svetištima riječi Božje pogađaju vjernike na poseban način. Majčinska ljubav razlijeva se u srca i duše svoje djece preko raznih molitava, pobožnosti i slavlja. Zato se tu ispovijedaju najteži grijesi koji nas godinama zarobljavaju i odnose nam mir, a neprijateljima opraštaju najteže uvrede. Marija poziva na molitvu, obraćenje, dobra djela i pokoru. Marija neumorno poziva svoju djecu k sebi kako bi ih dovela svomu Sinu Isusu. Zato možemo reći da su Marijina svetišta „mjesto milosti.“ Vaš

fra Josip Bebić

Pitanja pravovjerja u „američkim rukama“

Novi pročelnik Zbora za nauk vjere William Joseph Levada posjetio je Hrvatsku u studenome 2004. godine. Glavni razlog njegova dolaska bio je posjet grobu njegovoga prethodnika na čelu Zbora za nauk vjere kardinala Franje Šepera, kojega je silno cijenio i čiji je bio višegodišnji suradnik.

Mons. William Joseph Levada nasljednik je kardinala Josepha Ratzingera — pape Benedikta XVI. — na čelu Zbora za nauk vjere. Odlučio je tako sam Sveti Otac, koji je prema obavijesti Tiskovnog ureda Svete Stolice od 13. svibnja — na to vrlo važno mjesto postavio dosadašnjega nadbiskupa San Franciscusa. Prema vrlo detaljnome životopisu, što ga je objavio upravo Tiskovni ured mons. Levada rođen je 15. lipnja 1936. godine u Long Beachu u američkoj saveznoj državi Kaliforniji. U rodnome gradu završio je osnovno i srednje školovanje. Studij teologije započeo je na bogosloviji u Los Angelesu, a nastavio na Papinskom sveučilištu Gregorijani u Rimu kao pitomac glasovitoga Papinskog američkog kolegija. Za svećenika je zaređen 20. prosinca 1961. godine u vatikanskoj bazilici sv. Petra, a prva pastoralna iskustva stekao je na župama u biskupiji Los Angeles, gdje je bio aktivan i kao kateheta srednjoškolske i studentske mladeži. Stekavši doktorat, šest je godina poučavao na bogosloviji u kalifornijskome gradu Camarillu, gdje je također bio odgovoran za trajnu formaciju svećenika u cijeloj nadbiskupiji, izvjestio je i „Glas Koncila“. Godine 1976. pozvan je u Vatikan kao suradnik u Zbor za nauk vjere. Tako je postao suradnik hrvatskome kardinalu, nekadašnjem zagrebačkom nadbiskupu mons. Franji Šeperu, koji je u to doba bio pročelnik toga Zbora. Tu je službu obnašao šest godina, poučavajući istodobno na Papinskom sveučilištu Gregorijani. Godinu dana nakon povratka u domovinu imenovan je pomoćnim biskupom za nadbiskupiju Los Angeles. Za biskupa je zaređen 12. svibnja 1983. Nadbiskupom Portlanda (Oregon) postao je u srpnju 1986. godine. U devet godina natpastirske službe osobito je brigu vodio za svećenička zvanja i njihov odgoj u nadbiskupijskome bogoslovnom sjemeništu, gdje je uz sve nadbiskupske obveze poučavao ekleziologiju. U kolovožu 1995. imenovan je koadjuto-

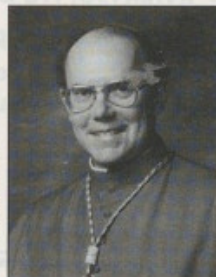
rom San Franciscusa. Službu preuzima u prosincu iste godine, a u Crkvi u Americi obnašao je više odgovornih služba. Ugled teologa na razini opće Crkve stekao je suradujući od 1986. do 1993. godine u pripremi Katekizma Katoličke Crkve. Za drugo izdanje toga temeljnog poslije saborskog dokumenta na engleskome jeziku priredio je pojmovno kazalo. Mons. Levada istaknuti je član episkopata u svojoj kontinentalnoj Crkvi. Godine 1997. sudjelovao je u radu Posebnog zasjedanja Američke biskupske sinode, a potom je izabran i u njezino poslije sinodsko vijeće. Od godine 2000. predvodi, s katoličke strane, Povjerenstvo za dijalog između anglikanaca i rimokatolika u SAD-u. Iste godine imenovan je članom Zbora za nauk vjere, a sada njegovim pročelnikom.

Čvrsto povezan s Hrvatskom

U studenome 2004. godine posjetio je Hrvatsku i dao intervju za „Glas Koncila“, u kojem je hrabro istaknuo da je „slaba točka Amerike to što je jako provincijalna. Ako proučavate tamošnje medije, vidjet ćete da je Europi mnogo važnija Amerika nego obratno. Američke su granice promišljanja vrlo uske. Interes se pobuđuje jedino ako se baš nešto posebno događa, kao što je primjerice rat, prirodna katastrofa i slično. To je loše. No riječ je o vrlo moćnoj zemlji. Pitanje je stoga je li Amerika sposobna iz svoje pozicije velike moći voditi cijeli svijet na dobro. Odgovor je vjerojatno: da i ne.“

S velikim poštovanjem govorio je o kardinalu Franji Šeperu: „Glavni razlog moga dolaska leži u vremenu od prije mnogo godina. Naime, kao mlad svećenik radio sam u Kongregaciji za nauk vjere u doba kad je pročelnik te kongregacije bio bivši nadbiskup zagrebački kardinal Franjo Šeper. Dobro sam ga poznao, blisko smo surađivali. Budući da je pokopan ovdje u katedrali, kao i kardinal Šepinac, oduvijek sam htio doći posjetiti njegov grob. Ovaj moj pos-

Novi pročelnik Zbora za nauk vjere mons. William Joseph Levada

jet znak je da se moja dugogodišnja želja ispunila. Naime, prije nekoliko dana imao sam zakazan sastanak Rimu, no taj je sastanak otkazan pa sam odlučio iskoristiti slobodno vrijeme i doći u Zagreb pohoditi grob kardinala Šepera. No jasno, to je i izvrsna prigoda da bolje upoznam Hrvatsku. Bio sam i u Mariji Bistrici, obišli smo cijeli Zagreb. Raditi s kardinalom Šeperom bilo je veliko i nezaboravno iskustvo za mene. Tome je pridonijela i činjenica što sam se tada kao mlad svećenik prvi put susreo s Vatikanom uopće. Susretao sam kardinala Šepera na sjednicama, onako na hodnicima i povremeno sam ga posjećivao. Bio je vrlo topao čovjek s velikim idejama. Njegov životni moto bio je „ostvarivati istinu u ljubavi“ — i vidio sam da je svojim životom to svjedočio“, rekao je novinaru Branimiru Staniću sadašnji nasljednik kardinala Šepera na čelu Zbora za nauk vjere. Novi pročelnik misli da američka javnost i sluša i ne sluša glas Crkve: „Crkva nastavlja svoju misiju i ne prestaje poučavati, progovarati, prosuđivati, upozoravati i skretati pozornost na određene stvari i događaje. Recimo, američka je javnost jako podijeljena kad je u pitanju pobačaja. Crkva ima nepromijenjeni stav s time u vezi i stalno ga naučava. To pomaže pogotovo mlađim osobama i daje im mogućnost da imaju čvrsti oslonac u takvim pitanjima. Isto je s eutanazijom, s istraživanjima na ljudskom embriju, s homoseksualnim brakovima. Crkva sa svime u vezi ima definirani stav i pokušava ga objasniti — neki ga prihvaćaju, a neki ga odbacuju“, ističe pročelnik Zbora za nauk vjere. **M. K.**

NA KUPRESU PROSLAVLJEN SREDNJOEUROPSKI KATOLIČKI DAN

Zajedničkim slavljinama vjernici se povezuju i pomažu

„Katolički vjernici ponosne zemlje BiH, treba vam izraziti poštovanje prema svemu onomu što ste pretrpjeli u nedavnom ratu i što ste s toliko vjere, nade i ljubavi uspjeli nadvladati sve nevolje. Poznate su nam i sve vaše teškoće kroz koje i danas prolazite. Za mnoga pitanja rješenja nisu niti laka, niti brza. Stoga je ovo zajedničko slavlje poziv nama na povezanost i na pomoć svima koji su u potrebi, a osobito domaćima u vjeri”, rekao je u propovijedi kardinal Josip Bozanić.

Generalna ministrica Franjevačkog svjetovnog reda Španjolka s. Encarnation del Pozo Martinez posjetila je Bosnu i Hercegovinu od 20. do 22. svibnja. Sastanku su, uz asistente FSR-a i FRAMA-e, nazočili generalni duhovni asistent FSR-a u Rimu fra Ivan Matić, provincijali bosanske i hercegovačke provincije fra Mijo Džolan i fra Slavko Soldo, provincijalka školskih sestara franjevkina Bosansko-hrvatske provincije s. Celina Vidak, duhovni asistent nacionalne FRAMA-e fra Milan Krišto, predsjednica FRAMA-e Bosne Srebrene Ilijana Budimir. Franjevački svjetovni red ima 450.000 zavjetovanih članova u 59 bratstava diljem svijeta. Izaslanstvo Odbora za vanjsku politiku Hrvatskog sabora u kojem su bili Gordan Jadranković, Nikola Ivanić, Frano Matušić, Mario Zubović, Tonino Picula te veleposlanik Republike Hrvatske u Bosni i Hercegovini Josip Vrbošić, posjetili su 24. svibnja Hrvatsko kulturno društvo Napredak u Sarajevu, gdje im je domaćin bio predsjednik Napretka prof. dr. Franjo Topić.

U Zagrebačkoj nadbiskupiji lagani rast duhovnih zvanja

Prezbiterско vijeće Zagrebačke nadbiskupije održalo je sjednicu 23. svibnja pod predsjedanjem zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. Središnja tema sjednice bila je promocija duhovnih zvanja u Zagrebačkoj nadbiskupiji, o čemu su govorili vicerektori bogoslovije Vlado Razum i dr. Josip Šalković. Dajući pregled broja bogoslova u posljednjih pet godina vicerektor dr. Šalković rekao je kako se primjećuje porast broja bogoslova iz gradskih i prigradskih sredina kao i onih koji u bogosloviju dolaze po završetku svjetovnih srednjih

škola. U raspravi je zaključeno da ohrabruje veći broj zvanja, ali da na tom području treba još zauzetije raditi, jer su potrebe Nadbiskupije sve veće.

Srednjoeuropski katolički dan na Kupresu

Srednjoeuropski katolički dan proslavljen je euharistijom na Kupresu u nazočnosti petnaestak tisuća vjernika, više kardinala, nadbiskupa i biskupa

Sa Srednjoeuropskoga katoličkog dana

te tristotinjak svećenika iz sedam europskih zemalja. Euharistijsko slavlje priređeno je ispred kupreške crkve sv. Obitelji. Misnom slavlju predsjedao je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, a propovijedao je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. U propovijedi kardinal Bozanić je između ostaloga kazao: „Katolički vjernici ponosne zemlje BiH, treba vam izraziti poštovanje prema svemu onomu što ste pretrpjeli u nedavnom ratu i što ste s toliko vjere, nade i ljubavi uspjeli nadvladati sve nevolje. Poznate su nam i sve vaše teškoće kroz koje i danas prolazite. Za mnoga pitanja rješenja nisu niti laka, niti brza. Stoga je ovo zajedničko slavlje poziv nama na povezanost i na pomoć svima koji su u potrebi, a osobito domaćima u vjeri.” Kardinal Bozanić istaknuo je da darovana zvona srednjoeuropskih ze-

malja crkvi Kupresu prenose 4 poruke. Prva je poruka Božje blizine, zatim poruku vjere, vjere u Boga, treća poruka zvona je poruka nade, a četvrta je usmjerena na kuprešku crkvu u izgradnji, koja je posvećena sv. Obitelji. Na kraju je zaključio: „Jedan smo narod koji okuplja uglavnom ista vjera, vjera katolička. I to što živimo u dvije zemlje doživljavamo kao bogatstvo i šansu. Bogatstvo jer se u obje zemlje možemo osjećati među svojim, a šansu jer u susretu jednih s drugima, kao i s drugim narodima i kulturama, možemo, čuvajući i njegujući svoje, mnogo toga naučiti i spoznati.”

Srednjoeuropske države darovale Kupresu zvona

Svaka država sudionica prinijela je znakoviti dar tijekom euharistijskog slavlja na Kupresu. Austrija je prinijela lik BDM iz Gospinog svetišta u

Mariazellu, Hrvatska maslinovo ulje (simbol južne Hrvatske) i licitarsko srce (simbol sjeverne Hrvatske) kao simbole marijanskih hodočašća; Mađarska keramičku sliku sv. Obitelji; Slovenija lik BDM iz Gospinog svetišta u Brezju, Slovačka lik BDM od Sedam žalosti, Češka keramičku vazru dok je BiH svim predstavnicima država sudionica darovala knjigu o Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Poruku nazočnimo pročitao je sedam 7 predstavnika biskupskih konferencija srednje Europe. Poruku je započeo čitati kardinal Vinko Puljić, zatim je nastavio bečki nadbiskup kardinal Christoph Schoenborn, potom zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić te još 4 predstavnika biskupskih konferencija država srednje Europe. Svaki predstavnik je dio poruke pročitao na jeziku svoje države. (A.O.)

Snimio: B. Stanić

RAZGOVOR S FRA DRAGOM GVERIĆEM, HRVATSKIM MISIONAROM U KONGU

Rodila se domaća Crkva

Nedavno je više hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj posjetio franjevac Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu fra Drago Gverić, koji od 1980. kao misionar djeluje u afričkoj državi Kongo, u pokrajini Kivu. U razgovoru za „Živu zajednicu“, na koji se rado odazvao, govorio je o aktualnoj situaciji u toj zemlji te o potrebama i projektima koji se planiraju u tamošnjoj Crkvi.

U Kongu više od 50 posto katolika

Žz: Za početak, od kada datira prisutnost hrvatskih misionara u Kongu?

Fra Drago: Prisutnost franjevaca Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja u Kongu, bivšem Zairu, datira još od 70-ih godina prošloga stoljeća. Na taj način naši franjevci daju doprinos i u misionarskom djelovanju Crkve i razvoju Crkve u toj zemlji. Od tada je naša Provincija u kontinuitetu slala svoje članove za misionarsko djelovanje. Uprava Provincije je znala da se radi o važnom djelovanju te je uspijevala dati franjevce na raspolaganje za misionarski rad. Danas su iz naše Provincije dvojica misionara: ja sam u Kongu, a fra Josip Cvitković u Maroku. Također moram kazati kako danas na području cijeloga Konga djeluje desetak hrvatskih misionara koji su uglavnom iz Split-ske, Zadarske i Hercegovačke franjevačke provincije. Zvanja u Africi ima jako puno. U početku su misionari nastojali oko stvaranja struktura tako da danas samo iz područja u kojem ja djelujem ima dvadesetak svećenika i veli-

ki broj časnih sestara. Možemo reći ne samo da se domaća Crkva rađa, već se ona već u velikoj mjeri i rodila, te kako domaći puk u Kongu neobično cijeni i štiti misionare.

Žz: S obzirom da je misionarsko djelovanje specifično, ono zahtijeva i određenu pripremu. Kako se Vi na to pripremali?

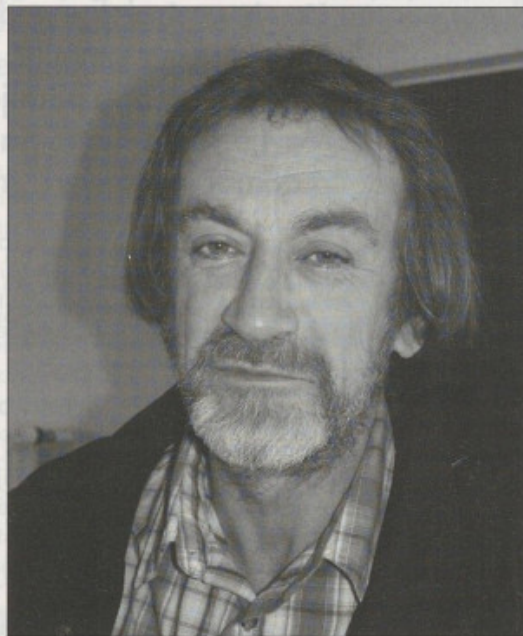
Fra Drago: Prije nego sam otišao u Afriku, poslan sam na pripremu učenja jezika u Pariz, a to je trajalo tri mjeseca. Nakon toga poslani smo fra Ante Vukušić i ja u tadašnji Zair, današnji Kongo, u kojem smo počeli s učenjem tamošnjeg jezika koji se zove mashi u plemenu Bushi u biskupiji Bukabu. Tada smo zapravo odmah započeli sa svećeničkim misionarskim djelovanjem koji obuhvaća uz pastoralno djelovanje i karitativni, socijalni te obrazovni rad. U Zairu su tada već bila dvojica hrvatskih franjevaca: fra Ilija Barišić i fra Božo Čurčija.

Žz: Na koji način danas organizirate misionarski rad?

Fra Drago: U početku je bila samo jedna župa i to Duha Svetoga u Cibanda-Mulagi koja je kasnije podijeljena u dvije župe, a danas nastaje i treća – Kaziba koju bih ja uskoro trebao preuzeti. Na tome je širokom području oko 7000 katolika, a stanovnika je ukupno oko 30.000. Valja ujedno podsjetiti kako cijeli Kongo broji oko 56 milijuna stanovnika, a katolika je više od 50 posto. U gradovima je više od 70 posto katolika. Na području Konga djeluju i drugi katolički misionari raznih kongregacija i redova. Suradnja između nas misionara je izvrsna. Održavaju se rodovito sastanci. Razgovaramo o tekućim problemima i nastojimo ih što kvalitetnije riješiti.

Žz: Nakon nedavnog rata koji je pogodio i Kongo, još uvijek je stanje nesigurno?

Fra Drago: To je točno. To traje još od onoga pokolja u Ruandi 1994. koji je

Snimio: A. Polegubić

prouzročio više od 2 milijuna izbjeglica iz Ruande u sadašnju državu Kongo. Tada su se sukobi proširili i dalje i prema izvješćima UN-a radi se od oko 5 milijuna ubijenih u Kongu. Taj rat na žalost još uvijek traje. Sve to otežava normalno misionarsko djelovanje na tome području. Planirani su i opći izbori u Kongu 30. lipnja ove godine, ali se može reći da se neće uopće dogoditi, a to može dovesti i do nemira, poglavito u glavnom gradu Kinshasi. Službeno su u Kongu dopuštene stranke, ali treba znati kako u Kongu ima više od 400 različitih plemena i 4 službena jezika. Na terenu se javlja više struja, a valja podsjetiti da veliki broj običnih ljudi u Kongu ne zna uopće kojoj državi pripada. Stoga je sasvim jasno da je taj sustav daleko od demokratskoga. Valja podsjetiti kako su u Kongu ubijena dva nadbiskupa nadbiskupije Bukabu: 1996. nadbiskup Munzihiwa, a 2001. Katholiko. Također jme ubijeno i više svećenika i časnih sestara.

U tijeku je projekt „Kaziba“

Žz: S kojima se zapravo izazovima suočavaju misionari?

Fra Drago: Na prvom je mjestu sigurno navještanje Evanđelja, ali to povlači sa sobom mnogo toga o čemu

čovjek u Europi često ne razmišlja, jer je danas u Europi život sasvim drukčije uređen i organiziran i, hvala Bogu, da danas u Europi ne treba raditi stvari koje smo mi u Kongu prisiljeni činiti zbog sasvim drukčije cjelokupne situacije. Treba se svakodnevno nositi s raznim problemima, i to ne samo propovijedanjem Evanđelja, već i gradnje crkava, bolnica, putova, mostova, škola. Dakle, svega onoga što pomaže da čovjek u cijelosti kvalitetnije živi.

Žz: Postoji li kakav konkretan program?

Fra Drago: Da, trenutno radimo na programu pod nazivom „Kaziba“ u sklopu kojega nastojimo otvoriti dvije škole. Poznato je da je u toj ratom zahvaćenoj zemlji oko 40 posto djece vojnika u dobi od 10 do 16 godina. Nastojimo tu djecu odvojiti od oružja. Već se u tom smislu dosta radi kako bi im pomogli da se vrate u normalan život. Također im se pokušava pružiti i školovanje da bi izučili kakav zanat. U Kongu je prisutan još jedna problem širih razmjera. Budući da je u zemlji nasilje, silovanje je također jako rašireno. Moge su žene, djevojke, pa čak i djevojčice žrtve silovanja, pa ćemo i za njih nastojati osnovati jednu sličnu školu kako bi im se pomoglo da se vrate u normalan život. To svakako zahtjeva širi oblik djelovanja u koji bi bile uključene cijele obitelji.

Žz: To zasigurno zahtijeva i velika materijalna sredstva. Kako do njih dolazite?

Fra Drago: Najviše se financijski pokrивamo darovima dobrih ljudi i organizacija. Ovih sam dana u Njemačkoj posjetio „Misereor“, „Missio“, „Kinder-missio“ i dr., a također i više hrvatskih katoličkih misija. Nitko nije odbio i svi su pružili pomoć po svojim mogućnostima. Odaziv naših vjernika u hrvatskim katoličkim misijama me posebno pozitivno iznenadio. Mislio sam da je i u našim misijama kriza, kao što je to već zahvatilo Crkvu u Njemačkoj, ali mogu sa zahvalnošću kazati kako naši ljudi još uvijek imaju osjećaja za misije i misionarsko djelovanje.

Potrebna je višestruka pomoć

Žz: Na koji način oni koji to mogu i žele mogu pružiti pomoć?

Fra Drago: Nama je u Kongu potrebna višestruka pomoć. Na prvom mjestu tu je molitva. Važno je da se

Crkva pokaže jedinstvena u molitvi, posebno za one koji su na prvoj liniji crkvene „bojišnice“. Potrebna nam je također i materijalna pomoć. Dobro došli su svi oni koji to mogu, koji osjećaju potrebu i koji bi rado pridonijeli širenju Evanđelja i pomaganju drugih. Treća pomoć je također važna, a to je utjecaj u društveno-političkoj javnosti da bi se doznala istina što se doista danas događa u Kongu.

Žz: Na koje je načine organizirana domovinska Crkva u pogledu misija?

Fra Drago: U domovinskoj Crkvi postoje Misijske centrale u Zagrebu i Sarajevu. Vjernici iz domovine pomažu misionarsko djelovanje uglavnom preko tih centrala. Također u domovini izlazi i list „Radosna vijest“. Mislim da nama Hrvatima nedostaje misionarsko iskustvo. Drugi su narodi u tom smislu ipak bolje organizirani, što je i razumljivo jer su boljšeg materijalnog stanja pa su to bolje mogli organizirati. No unatoč tome mislim da su Hrvati osjetljivi za druge što je vjerojatno povezano i s vlastitim iskustvom jer znaju što je nevolja. Bilo bi poželjno također više i kroz medije djelovati kako bi se u većoj mjeri senzibilizirala javnost za potrebe misijskog djelovanja.

Žz: Kako izgleda jedan radni dan misionara u Kongu?

Fra Drago: Mi se tako ravnamo po suncu. Budući da je to blizu ekvatora dan traje 12 sati, a 12 sati noć. Lijegamo sa zalazom sunca, a ustajemo s njegovim izlaskom. Nakon ustajanja slijedi molitva, doručak, rad. Iza toga bi oko podne trebao biti ručak ako što ima za jesti, kratki odmor i ponovno posao do 18 sati. U 18.30 je molitva, pa večera, rekreacija, televizije nemamo. Iza toga idemo na počinak.

Najčešća je hrana manjok bez ikakvih vitamina

Žz: Od čega žive ljudi u tome dijelu Konga?

Fra Drago: Bave se uglavnom zemljoradnjom i stočarstvom. Što se tiče zemljoradnje, obrađuju grah, krumpir, sirak i manjok, koji je ujedno i glavna hrana. Ljudi su držali krave, ali ne za hranu, nego kao miraz za ženidbu, a također su držali i koze i koju svinju. Tako je bilo prije rata, a

kako je sad još uvijek rat razne vojničke bande to opljačkaju. Na žalost, danas je najčešća hrana manjok bez ikakvih vitamina, pa su prisutne i češće bolesti. Također je problem i s vodom koja nije za piće ako prije nije prokuhana. Uključuju se i svjetske humanitarne organizacije koje se uglavnom ograničavaju na gradove. Valja također znati da te organizacije najviše pomoći troše na same sebe. Još je uvijek Katolička Crkva najefektivnija jer čak 90 posto, ako ne i više onoga što se uputi dođe na odredište.

Žz: Danas se govori o sve raširenijoj bolesti side u Africi od čega vjerojatno nije pošteđen ni Kongo?

Fra Drago: Što se tiče SIDE, Kongo je bio dosta izoliran i sačuvan od većih razmjera te bolesti zbog slabih komunikacija. U posljednje vrijeme zbog dolaska stranih vojnika „plavaca“ UN-a bolest se dosta raširila. Da sve bude još drastičnije, rašireno je mišljenje da odnosi s djevojčicama liječe SIDU. To dovodi do još većeg proširenja te bolesti jer se prenosi velikim dijelom na mlade. Postoje čitavi programi rada s ljudima kako bi im se

U misionarskom radu svakodnevno se treba nositi s raznim problemima, i to ne samo propovijedanjem Evanđelja, već i gradnje crkava, bolnica, putova, mostova, škola. Dakle, svega onoga što pomaže da čovjek u cijelosti kvalitetnije živi.

pomoglo da ispravno shvate bolest i da je na vrijeme spriječe. Program se provodi po župama i bazičnim zajednicama, a program je jasan: predbračna čistoća i bračna vjernost.

Razgovarao: Adolf Polegubić
+++

Za sve one koji se žele izravno obratiti misionaru fra Dragi ili uputiti pomoć, mogu to učiniti na sljedeću adresu:

P. Drago Gveric, OFM
B.P.2 Cyanguu, Rwanda, Afrika
E-mail: dragofm@yahoo.fr

P. Drago Gveric
ING BANK
Nr. ING: 310-1768299-75
IBAN: BE05310176829975
SWIFT: BBRUBEBB

Adresse: (Kaziba projekt)
Avenue Marnix 28,
1000 Brussel, Belgium

BLEIBURG: KOMEMORACIJA 60. OBLJETNICE BLEIBURŠKIH ŽRTAVA I ŽRTAVA KRIŽNOGA PUTA

Zaustavite manipuliranje

Trebamo kao narod hrvatski upoznati svoje svetinje i poštivati ih i na njima se nadahnjivati. Svaki narod ima pravo na svoju kulturu, jezik, povijest i vlastiti identitet. U tom povijesnom hodu velik je broj zaslužnih ljudi koji su nam ostavili u baštinu tolike vrednote. Ne želimo stvarati ni ideologiju ni mitologiju. Međutim, imamo pravo kao i svi drugi narodi na poštivanje svojih pokojnika, velikana duha, heroja vjere i obranu svoga opstanka.

Komemoracija 60. obljetnice Bleiburških žrtava i žrtava Križnoga puta održana je u subotu 14. svibnja na Bleiburškom polju u Austriji. Na komemoraciji se okupilo više od 20.000 ljudi uglavnom Hrvata iz Republika Hrvatske i Bosne i Hercegovine te drugih zemalja Zapadne Europe i svijeta.

Skup na kojem zajedno mole katolici i muslimani

Na početku se išlo u ophodu od nadgrobnog spomenika na bleiburškom groblju podignutog „u čast i slavu poginuloj i u domovinu izručenoj te nestaloj hrvatskoj vojsci u borbi za Hrvatsku domovinu svibnja 1945. godine“ do mjesta na kojem je održana komemoracija i na kojem je novi spomenik Bleiburškim žrtvama na mjestu tragedije. Komemoracija je započela hrvatskom himnom, a potom je sve pozdravio tajnik Počasnoga Bleiburškog voda Božo Vukušić. Počasni Bleiburški vod je posthumno dodijelio zlatne medalje Nikoli Martinoviću, Ademu Dečiću i vlč. Vilimu Cecelji, a i Biskupskoj konferenciji Bosne i Hercegovine i Mešihatu islamske zajednice u Republici Hrvatskoj. Prigodnu riječ uputio je u ime hrvatskoga naroda u BiH iz Parlamentarne skupštine BiH Vinko Zorić, u ime pokrovitelja Hrvatskoga sabora predsjednik Vladimir Šeks te predsjednik Mešihata islamske zajednice u RH Ševko efendija Omerbašić, koji je istaknuo kako je to jedinstven skup na kojem katolici i muslimani zajedno mole za svoje mrtve. Na komemoraciji je u ime Hrvatske vlade bila nazočna Jadranka Kosor. Molitvu za žrt-

ve Bleiburga i Križnoga puta izrekao hafiz Aziz efendija Alići.

Euharistijsko slavlje predvodio je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u zajedništvu s više od 90 svećenika među kojima su bili i ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu mr. Pero-Ivan Grgić i delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić.

Kardinal je blagoslovio novi spomenik, a u uvodnoj riječi je kazao: „Na početku ovog misnog slavlja, danas na spomen svih bleiburških žrtava i svih žrtava rata i poraća, upućujem iskreni pozdrav svima vama koji

di kajanje te padnu pred Njim na koljena. Neka svima koji su preminuli udijeli svjetlost vječnu.“

Kardinal je u propovijedi kazao kako smo na ovo polje došli kao hodočasnici. „Ne kao suci i osvetnici nego kao vjernici koji žele svojim hodom i dolaskom dati čast Bogu i odati počast onima kojima ljudi ispunjeni mržnjom oduzeše život. Naše srca i duše su usmjerene prema Bogu u molitvi za naše pokojne. U mnogima su osjećaji uzburkani radi bolnih sjećanja na počinjenu nepravdu prema tolikim ljudima pa želimo da nas molitva ispuni mirom. Nije lako naši ispravan i dobar način da se odgovori na brojna pitanja čak i onda kada čovjek puno toga zna. Zato bih želio da vjera u srcu i riječi molitve na usnama budu blagi dodir i melem na teške rane kako bi, izliječene Božjom milošću, prestale krvariti, a duša osjetila utjehu koju samo Bog darovati može na ovom mjestu koje je na osobit način postalo sintagmom stradanja.“

dodoste odati dužno poštovanje i slaviti svetu Misu za njihove duše. Ovdje se spominjemo svih koji stradaše u logorima, planinama, dolinama i poljima od ovog bleiburškog preko Dravograda i Maribora, Ogulina i Gospića, Jazovke i maceljskih šuma, Jasenovca i Gline, Kozare i Podgradaca, Križevaca i Bjelovara do Srijemske Mitrovice i Sarajeva, Foče i Zenice, Širokog Brijega i Mostara. U svoju molitvu uključujemo i sve stradalnike iz drugih gradova i sela bilo da znamo ili ne znamo gdje počivaju njihovi posmrtni ostaci. Molimo i za sve silnike i mučitelje koji su odgovorni za zločine: neka Božji duh u njihovim srcima pobu-

Veo tajne prekrrio mnoge znane i neznane grobove

Kardinal Puljić je podsjetio kako živimo u vremenu kada se proglašavaju ljudska načela i toliko govori o ljudskim i građanskim pravima, o jednakopravnosti i čovjekovu dostojanstvu. „Većina od nas okupljenih živjela je u vremenima kada je bio brzo zatamljen gotovo svaki snažniji glas koji bi govorio o stradanjima tolikih ljudi. Zato je veo tajne prekrrio mnoge znane i neznane grobove, u zaborav gurnute brojne torture i mučenja, prešućena pobjeda prava jačega koji je određivao što je istina. Iako su mnogi

sa žrtvama!

znali stvarnu istinu, bili su primorani govoriti o njoj samo osobama od najvećeg povjerenja te čekati da dođe vrijeme kada će svoju bol moći reći javno i tražiti da se nepravda naneksenenolikima napokon ispravi. Želio bih danas biti usta mnogih od vas koji ste ovdje i vas koji niste mogli doći; krikolikih koje zemlja prekriva i koji su našli utjehu u Kraljevstvu Božjem; glas onih kojima na križ života pribiše krivicu koju nisu počinili. Danas obilježavamo 60.-tu godišnjicu stradanja velikog broja katolika i drugih vjernika, sinova i kćeri hrvatskog, ali i drugih naroda. S vama sam tu da izvršimo molitveni zavjet prema nevinim žrtvama. Na ovom polju spominjemo se i molimo za svaku osobu koja je bila žrtva mržnje i nasilja ma gdje bila i kad god se dogodila. U želji da izgrađujemo civilizaciju ljubavi, na što nas je veliki papa Ivan Pavao II. toliko puta pozivao, nastojimo se suočiti s istinom, čistiti pamćenje i snagom vjere prihvatiti stvarnost te graditi život utemeljen na istinskim vrijednostima. Ujedinjeni vjerom u uskrsllog Gospodina, molit ćemo za naše pokojne. Njima želimo svjetlost vječnu, a nama utjehu vjere i snažnu nadu u uskrsnuće mrtvih. Oni koji preživješe 'križni put', neka svjedoče o stradanjima i ne dopuste da se zasjeni stvarnost koju su preživjeli. Mi ostali želimo znati o tima stradanjima i poštivati žrtve i muke koje su ugrađene u naše korijenje", istaknuo je kardinal Pulić. U nastavku je dodao: „Na ovom polju želimo da se čuje krik za ljudskošću i pravdom: zaustavite manipuliranje sa žrtvama. Nije moguće graditi povijest manipulirajući brojem žrtava jednih i nastojeći prikriti zločine učinjene drugima. Na ovom polju pozivamo da se prestane s dvostrukim mjerilima u poštivanju mrtvih. Neke žrtve bile su i ostale vrijedne poštovanja samo zato što su iza sebe imale političke moćnike i kreatore javnog mnijenja, dok su druge prešućivane ili im je o vrat prošlosti obješena krivica koju nisu počinili. Nepošteno je, nepravedno i za zajednički život vrlo štetno s jedne strane prozivati druge uveličavajući broj žrtava, a nijekati žrtve drugih. To je

protiv savjesti, protiv Boga i protiv čovjeka i tako se ne gradi sretna budućnost. Na ovom polju tražimo da spomen na žrtve bude

obilježen na svim mjestima gdje su stradale od nasilja i mržnje kako bi postali mjesta molitve i opomena novim naraštajima da nikad ne krenu zlim putem. Iskrivljivanje povijesti, manipuliranje žrtvama, dvostruka mjerila i nijekanje Božjeg zakona izazvali su novo zlo kojeg smo većina bili svjedoci.“

Jao čovjeku kojemu ništa nije sveto!

„Nastojeći izgraditi što bolje društvo i donositi što pravednije zakone prema kojima će se članovi društva ravnati, potrebno je u njegove temelje ugraditi istinske vrednote i poštivati svetinje. Jao čovjeku kojemu ništa nije sveto! Jao društvu u kojem ni život ljudski nije svetinja! To je sunovrat društva. Čovjek mora biti vrijednost kojemu svi zakoni služe i to čovjek koji je nužno upućen na druge u skladu s Božjom stvaralačkom zamisli. Čovjek je od Boga stvoren da surađuje s Bogom. Zato njegov odnos s Bogom treba biti u skladu s Božjim zakonima, vlastitom savješću i u zajedništvu s drugim ljudima. Mi kršćani smo pozvani u središte svog života staviti uskrsllog Krista koji je kamen temeljac i 'kamen zaglavni' zdanja koje se zove Crkva. Trebamo kao narod hrvatski upoznati svoje svetinje i poštivati ih i na njima se nadahnjivati. Svaki narod ima pravo na svoju kulturu, jezik, povijest i vlastiti identitet. U tom povijesnom hodu velik je broj zaslužnih ljudi koji su nam ostavili u baštinu tolike vrednote. Ne želimo stvarati ni ideologiju ni mitologiju. Međutim, imamo pravo kao i svi drugi narodi na poštivanje svojih pokojnika, velika duha, heroja vjere i obranu svoga opstanka. Ne možemo očekivati od drugih da ih poštuju dok sami ne budemo istinski znali vrednovati svoju prošlost i svoju povijest, kršćanske ko-

Na komemoraciji se okupilo više od 20.000 ljudi

rijene i veliku kulturnu i duhovnu baštinu. Potrebno je da se u našem narodu napokon pristupiti analizi i prikupljanju podataka o svim žrtvama Drugoga svjetskog rata, a posebno poraća. Potrebno je pokupiti podatke o svim žrtvama i u nedavnom ratu i to ne samo unutar granica jedne države. Treba poštivati državne nadležnosti, ali bi bilo neophodno osnovati Institut koji bi prikupio i objelodanio sve podatke u hrvatskom narodu. Također je potrebno temeljito prikupiti podatke o svim žrtvama i iz drugih naroda kako se ni s jedne strane ne bi manipuliralo brojem žrtava. Potrebno je da kao narod i kao osobe gajimo vlastito dostojanstvo te na svim razinama stvaramo ozračje da svoje upoznamo i zavolimo, a tuđe poštuemo.

Kao pripadnici jednog hrvatskog naroda trebamo imati srca jedni za druge, bilo da žive u državi Hrvatskoj bilo u državi Bosni i Hercegovini gdje smo također na grudi svojih otaca, bilo da su rasuti diljem svijeta našli novu domovinu. Previše olako se odnarođimo i zaboravimo svoje korijene te vlastiti egoizam zaodjenemo u trobojku ili grb skrivajući sebične ciljeve iza svog nacionalnog identiteta. Onaj koji istinski voli svoju grudu, koji ljubi svoj narod i svoje svetinje živi, taj je spreman za to se i žrtvovati. Očistimo se od svih ideologija i 'izama', kako bi kao obitelj živjeli dostojanstveno u svom identitetu.“

Nakon propovijedi slijedila je obnova krsnih obećanja, a u molitvi vjernika posebno se molilo za žrtve Bleiburga i Križnoga puta. Na kraju su predstavnici iz političkog, društvenog i vjerskog života, te organizacija i udruga položili vijence i svijee ispred spomenika. Na misi je pjevao zbog župe Majke Božje Lurdske iz Zagreba, a u svojim odorama komemoraciji su nazočili Sinjski alkari i Turopoljski bandiri. **Tekst i snimke: A. Polegubić**

HKM KEMPTEN

Čuvarica hrvatskog identiteta

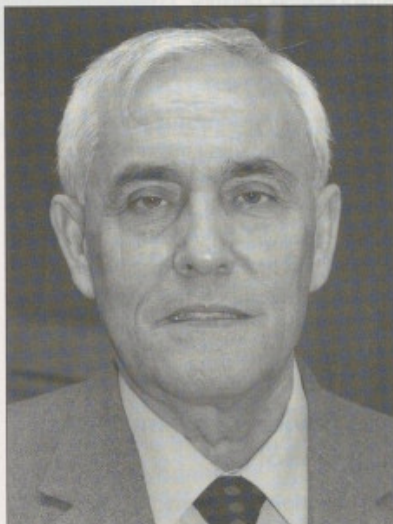
|| HKM Kempten osnovana je 1974., a broji oko 3000 vjernika. ||

Hrvatska katolička misija (HKM) Kempten (Hoffeldweg 15, 87439 Kempten, tel. 0831 28973; fax 0831 5407599) osnovana je 1974. godine, a broji 3000 vjernika. Od početka je vodi član Hrvatske dominikanske provincije sa sjedištem u Zagrebu mr. o. Mile Gugić.

Misija u pokrajini Allgäu

HKM Kempten nalazi se u Bavarskoj, pripada biskupiji Augsburg a obuhvaća pokrajinu Allgäu. Proteže se na šest dekanata: Kempten (središte misije), Memmingen, Füssen, Schongau, Sonthofen i Lindau.

Mise se u misiji nedjeljom i blagdanom služe u crkvi sv. Ante u Kemptenu u 15 sati te u crkvi sv. Ivana Krstitelja u Memmingenu u 12 sati. Svake druge subote u mjesecu misa se služi u bolničkoj crkvi Duha Svetoga u Füssenu u 15 sati; svake prve subote u mjesecu u crkvi sv. Mihaela u Sonthofenu u 18 sati; svake prve subote u mjesecu u kapelici sv. Klare časnih sestara Bosansko-hrvatske provincije u Bad Wörishofenu u 15 sati; svake druge subote u crkvi sv. Ivana Krstitelja u Oberstdorfu u 15 sati; svake zadnje

Voditelj misije mr. o. Mile Gugić

subote u mjesecu u crkvi sv. Josipa u Lindau na Bodenskom jezeru u 16 sati; za velike blagane u crkvi sv. Petra i Pavla u Kleinwassertalu po dogovoru te prigodno u mjestu Buchloe.

Prije dolaska u Kempten mr. o. Gugić je djelovao u HKM Hamburg, a iskustvo pastoralnog rada u toj misiji olakšalo mu je osnivanje nove misije. No, i uz to nije bilo jednostavno

okupiti, pozvati i upoznati vjernike na tako širokom području. Trebalo je ući u tvornice, bolnice, staračke domove, hotele i gradilišta, te doći do svakoga mjesta gdje žive i rade Hrvati katolici. Trebalo je pronaći i Crkve za bogoslužje, te prostorije za vjeronauk i susrete. U suradnji s njemačkom Crkvom biraju se najpogodniji prostori. Tako započinje pastoralni rad u Kemptenu, Memmingenu, Immenstadt, Oberstauffenu, Lindau, Oberstdorfu, Sonthofenu, Füssenu, Schongau, Kaufbeuren, Buchloe, Mindelheimu, Bad Wörishofenu i Kleinwassertalu. Misionar je istovremeno dušobrižnik, socijalni radnik i tumač.

Most između iseljene i domovinske Crkve

Uz liturgiju prioritet djelovanja bio je čuvati vjerski, nacionalni, jezični, kulturni i obredni identitet hrvatskog naroda, te biti most između iseljene i domovinske Crkve, a u suradnji i dijalogu s mjesnom Crkvom i ovdajšnjom kulturom. Posjećuju se obitelji i samci, obavlja se blagoslov stanova, nudi se i čita vjerski tisak i hrvatska knjiga, te omogućuje da Biblija uđe u svaki dom. Iako su djeca obuhvaćena vjeronaukom u školama održava se vjeronauk i na hrvatskom jeziku, kao i pripreme za sakramente krštenja, prve sv. Pričesti, potvrde i ženidbe. U svakom mjestu pomažu vjernici laici, a čitači i ministranti prate misna slavlja. I misijsko vijeće sudjeluje u kreiranju rada misije. Na godišnjem ministrantskom susretu hrvatskih katoličkih misija Bavarске ministranti redovito sudjeluju, a na športskim natjecanjima postižu zavidne rezultate. Mladi se okupljaju na mjesečna predavanja i druženja. Sudjeluju i na susretima mladih na regionalnoj razini, kao i na hodočašćima. Također se održavaju predavanja za starije različitog karaktera i sadržaja. Predavači su poznati teolozi, bibličari, povjesničari, književnici i pjesnici. Nastupao je i veliki broj kazališnih i glazbenih umjet-

Vjernici za vrijeme mise u crkvi sv. Ivana Krstitelja u Memmingenu

nika, a sve s ciljem očuvanja vjerskog i nacionalnog identiteta. Redoviti su susreti vjernika uz slavlja Nikolinja, Majčina dana, Poklada s prigodnim porukama uz hrvatsku pjesmu i glazbu. Vjernici misije organizirano i pojedinačno hodočaste u marijanska svetišta: Birnau, Altötting, Einsiedeln, Lourdes, Međugorje, te u Rim, Padovu, Asiz, Svetu zemlju itd.

Posebna važnost rada s djecom i mladima

Od travnja 1993. godine u HKM Kempten djeluje pastoralna suradnica prof. Marica Maja Zovko. Od tada sva liturgijska slavlja popraćena su crkvenom glazbom i pjesmom. Uz vjeronauk i druge oblike rada s djecom i mladima pastoralna suradnica značajno doprinosi zajedničkom radu na svim područjima misijskog djelovanja. Posebna važnost pridaje se adventskom i korizmenom vremenu kad se vjernici potiču na intenzivniju molitvu, post i djela milosrđa. Za božićne i uskrse ispovijedi pozivaju se ispovjednici gosti, često i iz domovine, a i duhovne obnove vezane su uz te blagdane.

Vrijedna pomoć Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

U vrijeme Domovinskog rata HKM Kempten dala je značajan doprinos. Humanitarna pomoć u vrijednosti oko deset milijuna njemačkih maraka pos-

Ministranti: Ivana i Andrea Lukač, Spomenko i Luka Novokmet, Matej Mamuzić i Marinko Stojak zajedno s čitačicom Antonijom Žugčić

lana je u Republiku Hrvatsku i Republiku Bosnu i Hercegovinu. Tako je upućeno 450.000 njemačkih maraka, dječje hrane, pelena za djecu i starce, medicinskih pomagala (35 uređaja za dijalizu, 2 rentgena, 2 stomatološke ordinacije), specijalni bolnički kreveti (Naftalan-Ivanić Grad), inventar za škole (stolovi i stolice, ogrijevne peći), 20.000 pari čarapa (za vojsku, djecu i odrasle), sredstva za pranje rublja, hrana (20 tona suhomesnatih proizvoda i 200 tona kvalitetnog sira).

Pomoć je poslana u Zagreb (klinika Rebroy, Petrova bolnica, bolnica Merkur, Medicinski fakultet, Dom zdravlja Maksimir, Dom zdravlja Trešnjevka, Dječja bolnica u Klaićevoj ulici, Centar „Stančić“, Hrvatski obiteljski preporod, Škola medicinskih sestara, Sanitetski stožer), „Vila Velebita“ — zavičajni savez Like, Ministarstvo obrane RH. Također je pomoć poslana i Caritasu u Zagreb, Rijeku, Zadar, Dubrovnik, Mostar, Široki Brijeg, Posušje, Nova Bila, Osijek, Slavonski Brod, Požega, Karlovac, Sisak, Varaždin. I nakon rata ne izostaje pomoć pojedincima i ustanovama.

Suradnja s mjesnom Crkvom je prisutna od početka rada misije. Misionar je preuzeo preko tjedna sv. misu u domu za mlade u Förderzentrum St. Georg u Kemptenu. Za velike blag-

Pastoralna suradnica
prof. Marica Maja Zovko

dane pomaže u ispovjedanju vjernika župe sv. Antuna u Kemptenu. Redovito sudjeluje u tzv. „Monatskonferenz“ (Dies) i godišnjem „Besienungstag“. Misija sudjeluje u godišnjoj proslavi Dana stranaca, kao i na ekumenskim susretima.

U siječnju 1977. godine u Kemptenu je uspostavljena stalna socijalna služba „Caritas Verband“ za cijelo misijsko područje, a vodi je socijalna radnica Anđelka Jerčić.

Tekst i snimci: A.P.

Hrvati katolici se na nedjeljna misna slavlja u Kemptenu okupljaju u crkvi sv. Ante

Piše:
fr. Frano
Prcela, O.P.
(Chicago)

Praštanje?!

|| Za vjernika praštanje i pomirenje su svakodnevna domaća zadaća bez obzira na događanja u široj zajednici u kojoj živi. ||

Pred nama su godišnji odmori. Većina vas, cijenjeni čitatelji, pretpostavljam ipak će poći na kraći ili duži boravak u rodnu domovinu. Ne treba biti nikakav posebni prorok da bi se moglo naslutiti kako će jedna od tema za vrijeme vašeg boravka biti i „bavljenje nedavnom poslijeratnom prošlošću“. I vrlo brzo će, na ovaj ili onaj način, biti tema vaših razgovora, ratna stradanja i žrtve, izjednačavanje počinitelja i stradalnika, zatim pitanje opraštanja i pomirenja.

Upravo stoga želim podijeliti s vama nekoliko razmišljanja na temu praštanja i pomirenja. Na početku želim iznijeti dva primjera iz aktualnog promišljanja pomirenja u hrvatskom društvu. Naime, nedavno je u jednom novinama komentator o sportsko-me incidentu napisao sljedeće: „Isprika stoji, i sve će biti brzo zaboravljeno ako se neće ponoviti. Ako se ipak ponovi nova isprika bit će besmislena. Oprostiti se može jednom. Samo budala to radi više puta.“ Drugo razmišljanje je izvjesno povlačenje bilance nadasve zauzetoga i angažiranoga graditelja kulture pomirenja u hrvatskom društvu i Crkvi: „U današnjem hrvatskom društvu vrlo je teško, zahtjevno, ponekad i nepopularno, ali najčešće i posve uzaludno zagovarati mir i opraštanje između posvađanog i podijeljenog naroda. Stoga se u nas oni malobrojni kršćanski mirotvorci i miroljupci osjećaju pravim mjesječarima i zabavljačima tužnog lica. Dapače, ljudi ih više sažaljevuju nego ih se stvarno boje... Da nemaju izravnu podršku pape Ivana Pavla II. s njegovim hrabrim i neočekivanim iskoračajima u traženju oprostnja za grijeh Crkve, možda bi mirotvorci i miroljupci – taj bitni sastojak evanđeoske poruke – bili osuđeni na potpuno iščeznuće... Pred tim obeshrabrujućim prizorom, nerijetko čovjek posumnja u vlastito opredjeljenje za mir i praštanje.“

Ne samo da su me trnci prošli dok sam čitao prvu, isključivu konstataciju nego me i druga izjava nije učinila ništa manje zabrinutim i tužnim. I jedno i drugo razmišljanje ne izaziva samo zabrinutost nego bi svakoga zauzetog

vjernika trebalo potaknuti na djelovanje. Prva je izjava izišla iz pera novinara koji osobno nije pogođen dotičnim sukobom, nego je prije svega kabinetski uradak nerazborita postmodernoga medijskog navjestitelja, koji zasigurno računa s golemom većinom istomišljenika u hrvatskom društvu, u kojem se tako rado poziva na katolički predznak. Stoga ne začuđuje drugo razmišljanje sa svojim iskrenim i gotovo sizifovskim povlačenjem bilance glede djelatnoga zauzimanja oko oprosta i pomirenja. Naime, govor odnosno zauzimanje oko praštanja i pomirenja čini se ipak sve više i više nastavkom muke negoli početkom uskrsnuća. Ili?!

Jedno od prvih načelnih pitanja koje se u tom kontekstu nameće glasi:

Budući da su nesporazumi i sukobi „kućni specijaliteti“, rad na praštanju i pomirenju jest zapravo zadaća svakoga čovjeka, a ne samo vjernika odnosno kršćanina.

Kako dalje? Kako se zauzimati oko praštanja i pomirenja, a da ne izazovemo nove rane i uopće frustraciju? Izgleda da postoji opće mišljenje da se u zadnje vrijeme tako učestalo nastoji govoriti o pomirenju zbog nedavnih ratnih događanja. Znači li to da bi govor o tome bez teškoga ratnog iskustva bila izlična tema? Zasigurno rat može biti opravdani povod, no za vjernika praštanje i pomirenje su svakodnevna domaća zadaća bez obzira na događanja u široj zajednici u kojoj živi. Budući da su nesporazumi i sukobi „kućni specijaliteti“, rad na praštanju i pomirenju jest zapravo zadaća svakoga čovjeka, a ne samo vjernika odnosno kršćanina.

U tom kontekstu nameću se dva početna odnosa ili držanja prema (osobnim) bolnim iskustvima. S jedne strane nam se sugerira „svladavanje prošlosti“, a s druge strane blagopokojni papa Ivan Pavao II. pozivao nas je na „čišćenje pamćenja“, što i danas vrijedi. I jedno i drugo tiču se pokušaja uspostave ispravnoga i moralno opravdanog odnosa prema prošlosti.

Svladavati prošlost (i)li čistiti pamćenje? Činjenica jest da se na prostorima naše domovine vrlo intenzivno u zadnja gotovo dva desetljeća pokušava nadoknaditi propušteno (zabranjeno!) bavljenje prošlošću, tako da kritičari (uglavnom oni sa strane) predbacuju gotovo čitavom društvu da u međuvremenu umjesto „sređivanja prošlosti“ dolazi do kumuliranja povijesti, odnosno do „proizvodnje prošlosti“. S druge pak strane pitamo se kako u procesu čišćenja pamćenja otkrivati i dobro u drugome, tj. protivniku u sukobu, upravo u društvu i vremenu totalne medijsko-informativne dominacije, znajući da to ipak nisu navjestitelji dobrih vijesti?!

U hrvatskom društvu, čini se, promatrajući s distance, da se zapravo niti dovoljno čisti pamćenje niti se pak uspijeva „svladavati“ povijesne nejasnoće. Prije nego što se jedno ili drugo, odnosno možda oboje zajedno dogodi, opet od strane političkih moćnika sa Zapada, doduše našim slobodnim pristankom, inscenira se suđenje našoj najnovijoj prošlosti. Nema stručna i nepristrana prosuđivanja prošlih događanja, u ovom slučaju onih najnovijih ratnih, nema ni objašnjenja ili čišćenja mišljenja od činjenica, razlučivanja zla od dobra, nego se jednostavno događa, ni manje ni više, nego suđenje prošlosti.

Kakve su dalje posljedice te i takve sudbene interpretacije prošlosti? Upravo taj politički motiviran pravorijek o prošlosti kongenijalno uspijeva zamijeniti teze i nivelirati krivicu. A sintagma o (gotovo jednako) krivici svih i o tome kako su zapravo svi (slično ako ne isto) žrtve nedavnih zlodjela, u međuvremenu čini rad na praštanju i pomirenju suvišnim i nepotrebnim. Takvi tobožnji koraci mira i pomirenja, upravo ignoriranjem činjenica o počinjenome zlu, postižu opetovano „zaleđivanje prošlosti“ i tako se stvaraju dodatne pretpostavke za nove sukobe. Od žrtava se u međuvremenu traži ili čak zahtijeva da (gotovo bezuvjetno!) oprostite svojim počiniteljima, što ih opetovano prisiljava na novo proživljavanje iste (ili čak još teže?) patnje. Sve to pak dovodi do otvaranja novih rana i uopće do onesposobljavanja za praštanje i stvarno pomirenje. ■

Gnadenstätten Mariens

Verehrte Leserinnen und Leser!

Von Beginn der Menschheit an bis zum heutigen Tage haben die Menschen auf verschiedene Art und Weise versucht, mit dem unermesslichen Gott in Berührung zu kommen. Die Menschen hatten zu allen Zeiten das Bedürfnis, Orte aufzusuchen, an denen der Himmel offener und Gott den Menschen näher als sonst irgendwo zu sein schien. An diesen Orten geschieht, wie es der bekannte kroatische Theologe Dr. P. Tomislav Šagi Bunić bezeichnete, „*admirabile commercium*“, was übersetzt bedeutet: „wundersame gegenseitige Hingabe Gottes und des Menschen“.

Deshalb haben die Menschen ihn in sich selbst gesucht, in den Menschen, in der Natur, im Universum und an heiligen Orten. Tatsache ist, dass kein Mensch aus eigener Kraft heraus Gott finden kann.

In diesen Tagen fließen große Pilgerströme von kroatischen Katholiken weltweit zu den bekannten Wallfahrtsorten. Sie pilgern zu Fuß oder mit verschiedenen Verkehrsmitteln in diese bekannten und weniger bekannten Mariengnadenstätten. Welche Kraft motiviert sie zu diesen Opfern? Warum könnten sie nicht auch genauso gut zuhause beten und ihre Gelübde erfüllen?

Marien Kinder wissen aus Erfahrung, dass es heilige Orte gibt, an denen die Anwesenheit Gottes sehr spürbar bzw. sehr nahe ist. An diesen Orten kann man die Stimme Gottes besser hören als sonst irgendwo in der Welt. Die Kraft des Glaubens an Jesus Christus motiviert die Kinder Mariens, ihr Ehre zu erweisen, denn sie hat Gott der Vater zur Mutter seines Sohnes erwählt und ihr einen besonderen Platz innerhalb der Erlösung der Welt zugeteilt. So wie der Herr vor Maria die Wahlmöglichkeit der Göttlichen Wahrheit stellte, so stellt er dieselbe vor die Menschen. Der Christ darf nicht unentschlossen leben. Er muss sich entweder für Gott und das Königreich Gottes entscheiden oder für den Teufel und dessen Reich. Unser Leben sollte sich nur nach einer Seite richten, nach Gott. Und derjenige, der Gott als seinen Gebieter wählt, hat das Ziel seiner irdischen Reise gewählt. Zum Ziel zu gelangen, ist nicht einfach, denn auf dem Weg zu diesem Ziel führt uns der

Teufel in Versuchung. Wir dürfen seinen Betrügereien und Tricks nicht Glauben schenken.

An den Marienwallfahrtsstätten treffen die Worte Gottes die Gläubigen auf besondere Art. Die mütterliche Liebe ergießt sich in die Herzen und Seelen ihrer Kinder durch verschiedene Gebete, Andachten und Feiern. Daher werden hier die schwerwiegendsten Sünden gebeichtet, die uns über Jahre in Fesseln legten und uns den Frieden des Herzens raubten, und den Feinden werden die schlimmsten Beleidigungen verziehen. An den Orten, wo Maria den Menschen erschienen ist, vermittelt sie ihnen eine ganz bestimmte Botschaft. Sie bittet die Menschen und fleht sie im Namen Gottes an, diese Botschaft anzunehmen und nach ihr zu leben. Maria weiß, dass der Glaube ohne Taten fruchtlos ist. Daher ruft sie zum Gebet auf, zur Umkehr, zu guten Taten und zur Buße. Das sind alles Bitten ihres Sohnes Jesus Christus. Sie spricht sie in seinem Namen mit mütterlicher Liebe aus. Maria ruft ihre Kinder unermüdlich zu sich, um sie zu ihrem Sohn zu führen. Daher können wir sagen, dass die Marienwallfahrtsstätten „Orte der Gnade“ sind. Es verwundert nicht, dass die kroatische katholische Seele sie durch Jahrhunderte hindurch gesucht und besucht hat. Die Schönheit und Heiligkeit Marias fasziniert sie auf besondere Weise immer wieder.

Deshalb helfen heilige Messen, Kreuzandachten, Vorbereitungen auf das Sakrament der Buße und insbesondere Rosenkranzgebet den Gläubigen, sich der Nähe Marias vollkommen zu öffnen. Auf diesen Einsatz der Gläubigen hin kann der Einsatz Gottes für jeden einzelnen Gläubigen nicht ausbleiben. Gott neigt sich hier, auf Fürsprache von Maria und Jesus hin, auf besondere Art seinen Kindern zu. Man gewinnt den Eindruck, als ob der Himmel zur Erde hinabgestiegen wäre. Gott tröstet die Traurigen, heilt die Kranken und gibt Sündern ihren Frieden zurück, stellt die gestörte Freundschaft wieder auf, erfüllt alle Menschen mit seiner Liebe und gewährt ihnen, Marias beziehungsweise Jesu Geist einzatmen.

In dieser Tatsache verwirklicht sich auf erkennbare Weise die Behauptung

Das wundertätige Bild der Mutter der Gnade von Trsat

einiger Konzilsväter: „Über Maria kann man niemals genug sagen und sie kann man niemals genug ehren!“ Wird nicht in alledem ihre Prophezeiung erfüllt, die besagt: „Siehe, von nun an preisen mich selig alle Geschlechter“ (Lk 1,48)?

Wenn sie Maria feiern und sie verehren, feiern die Christen Christus und ehren ihn.

Maria, Mutter Christi, die Mutter der Kirche wurde uns als Vorbild gegeben, damit wir Christus folgen können, um Erlösung zu finden. Je mehr wir uns Gott zur Verfügung stellen und je weiter wir uns ihm öffnen, umso mehr wird auch er an uns und über uns große Taten tun, die er an Maria verrichtete und die er heute noch über sie vollzieht.

Und so viel, wie uns die Frömmigkeit zu Maria hierin hilft, können wir auch weiterhin zu ihr beten und sie ehren. Wir glauben, dass sich der vollkommene Wandlungsprozess mit uns am Ende unseres irdischen Lebens vollziehen wird. Schüler Christi zu sein bedeutet, mit Maria zu sagen: „Hier bin ich, dein Diener, deine Magd.“ Es bedeutet, wie Maria dem Wort Gottes zu gehorchen. Ihr gleich müssen wir die Worte Gottes hören, wahren, über sie nachdenken und nach ihnen leben. Wenn wir so handeln, sind uns der Segen Gottes und das Glück sicher.

Möge uns die Fürsprache Mariens auf diesem Wege von unermesslichem Nutzen sein. Es grüßt Sie alle

Ihr Pater Josip Bebić, Delegat

BLEIBURG: GEDÄCHTNISFEIER ANLÄSSLICH DES 60. JAHRESTAGES DER OPFER VON BLEIBURG UND DES GROSSEN KREUZWEGES

Beendet die Manipulation mit den Opfern!

Die Gedächtnisfeier anlässlich des 60. Jahrestages der Opfer von Bleiburg und des großen Kreuzweges fand am Samstag, dem 14. Mai, auf dem Feld von Bleiburg in Österreich statt. An der Gedächtnisfeier nahmen mehr als 20.000 Menschen teil, größtenteils Kroaten aus der Republik Kroatien und Bosnien-Herzegowina sowie aus anderen Ländern Westeuropas und der Welt.

In einer Prozession gingen die Menschen zunächst vom Grabdenkmal auf dem Bleiburger Friedhof, das „zu Ehren und Ruhm der gefallenen und an die Heimat ausgelieferten und verschollenen Armee im Kampf für die kroatische Heimat im Mai 1945“ errichtet wurde bis zu jenem Ort, an dem die Gedächtnisfeier stattfand und an dem sich das neue Denkmal für die Opfer von Bleiburg am Ort der Tragödie befindet.

Die Gedächtnisfeier begann mit der kroatischen Hymne. Danach folgte die Begrüßungsansprache durch den Sekretär der Ehrenkompanie von Bleiburg Božo Vukušić. Die Ehrenkompanie von Bleiburg hat posthum Goldmedaillen an Nikola Martinović, Adem Dedić und Pfr. Vilim Cecelj sowie an die Bischofskonferenz Bosnien-Herzegowinas und den Meschihat der islamischen Glaubensgemeinschaft in der Republik Kroatien verliehen. Im Namen des kroatischen Volkes in BH sprach der Vertreter des Parlaments von Bosnien-Herzegowina, Vinko Zorić, im Namen des Schirmherren der Vorsitzende des kroatischen Parlaments, Vladimir Šeks, der Vorsitzende des Meschihat der islamischen Glaubensgemeinschaft in der Republik Kroatien, Ševko Efendija Omerbašić, der hervorhob, dass dieses ein einmaliges Treffen sei, bei dem Katholiken und Muslime gemeinsam für ihre Toten beten würden. Im Namen der kroatischen Regierung nahm Jadranka Kosor an der Gedächtnisfeier teil. Das Gebet für die Opfer von Bleiburg und des Kreuzweges sprach Hafiz Aziz Efendi Alili.

Die Eucharistie feierte der Erzbischof der Diözese Vrhbosna, Kardinal Vinko Puljić, zusammen mit mehr als 90 Priestern. Darunter befanden sich

auch der Nationaldirektor für die Kroatenseelsorge im Ausland, Msgr. Pero-Ivan Grgić, und der Delegat für die Kroatenseelsorge in Deutschland, P. Josip Bebić. Kardinal Puljić segnete das neue Denkmal und bemerkte in seiner Einleitung: „Hier gedenken wir all derer, die umgekommen sind - in den Lagern, in den Bergen und Tälern, auf den Feldern, von diesem in Bleiburg über Dravograd und Maribor, den Städten Ogulin und Gospić, Jazovka und den Wäldern von Macelj, Jasenovac und Glina, Kozara und Podgradac, Križevac und Bjelovar bis nach Srijemska Mitrovica und Sarajevo, Foča und Zenica, Široki Brijeg und Mostar.“

Kardinal Puljić wies darauf hin, dass wir heute in einer Zeit leben, in der viel von Menschen- und Bürgerrechten, der Gleichberechtigung und der menschlichen Würde gesprochen wird: „Die Mehrheit von uns, die wir hier versammelt sind, hat in einer Zeit gelebt, in der jeder lautere Ruf über das Schicksal so vieler Menschen schnell unterdrückt wurde. Obwohl viele die ganze Wahrheit wussten, waren sie dazu verdammt, nur Personen von allergrößtem Vertrauen davon zu erzählen und darauf zu warten, dass Zeiten antreten, in denen sie ihren Schmerz öffentlich bekunden können und fordern können, dass jenes, so vielen Menschen zugefügte, Leid wieder gutgemacht wird. Ich möchte das Sprachrohr der vielen Menschen sein, die heute hierher gekommen sind und auch jener, die nicht kommen konnten, ich möchte der Ruf so zahlreicher Menschen sein, die Mutter Erde zu sich genommen hat und die ihren Trost im Königreich Gottes gefunden haben; und die Stimme jener, denen an das Kreuz des Lebens eine Schuld

genagelt wurde, die sie nicht trugen. Heute begehen wir den 60. Jahrestag des Leidens einer großen Zahl von Katholiken und Gläubigen anderer Glaubensgemeinschaften, Brüdern und Schwestern des kroatischen Volkes, aber auch anderer Völker.

Diejenigen, die den 'Kreuzweg' überlebt haben, sollen Zeugen des Leidens sein und nicht zulassen, dass die Wirklichkeit, die sie durchlebt haben, überschattet wird. Wir, die übrigen, möchten alles über dieses Kreuz und die Leiden der Opfer erfahren, die in unseren Wurzeln eingeschnitten sind“, betonte Kardinal Puljić. Weiter führte er an: „Auf diesem Feld möchten wir, dass der Ruf nach Menschlichkeit und Gerechtigkeit gehört wird: Beendet die Manipulation mit den Opfern.“

Es ist nicht möglich, Geschichte zu schreiben, wenn man mit der Zahl der Opfer auf der einen Seite manipuliert und andererseits versucht, die Verbrechen, die anderen zugefügt wurden, zu vertuschen. Manche Opfer waren und sind der Achtung wert, nur weil hinter ihnen politische Mächte und Gestalter der öffentlichen Meinung standen, während man andere Opfer verschwiege oder ihnen Schuld anlastete, die sie nicht trugen. Eine verfälschte Geschichte, die Manipulation mit den Opfern, zweierlei Maßstab und die Verneinung der Gesetze Gottes haben wieder ein neues Übel hervorgebracht, dessen Zeugen die meisten von uns waren.“

Denkmal für die unschuldigen Opfer der Bleiburger Tragödie, Mai 1945

„In der Bemühung um den Ausbau einer guten Gesellschaft und der Schaffung gerechter Gesetze, nach denen sich die Mitglieder der Gesellschaft richten, ist es nötig, wahre Werte in ihre Fundamente einzubauen und die Heiligtümer zu ehren. Wehe dem Menschen, dem nichts heilig ist! Wehe der Gesellschaft, in der selbst das menschliche Leben nicht heilig ist! Der Mensch muss der Wert sein, dem alle Gesetze dienen, und zwar der Mensch, der, im Einklang mit dem Schöpfungsplan Gottes, zwingend auf die anderen angewiesen ist.

Wir Christen sind aufgerufen, den auferstandenen Jesus Christus, den Grundstein und 'Schlussstein' des Gebäudes, das Kirche heißt, in den Mittelpunkt unseres Lebens zu stellen. Als kroatisches Volk müssen wir unsere Heiligtümer kennen lernen, ihnen mit Ehrfurcht begegnen und aus ihnen Kraft schöpfen. Jedes Volk hat ein Anrecht auf seine Kultur, seine Sprache, seine Geschichte und eigene Identität. Groß ist innerhalb der Geschichte die Zahl derer, die sich verdient gemacht haben und uns so große Schätze als Erbe hinterlassen haben. Wir möchten weder eine Ideologie noch eine Mythologie aufstellen. Wir haben jedoch, wie alle anderen Völker auch, das Recht auf die Ehrung unserer Verstorbenen, unserer geistigen Führer, unserer Helden des Glaubens und wir haben das Recht, unsere eigene Existenz zu verteidigen. Es ist nötig, dass in unserem Volk endlich mit einer Analyse und der Sammlung von Daten über alle Opfer des Zweiten Weltkriegs begonnen wird. Es ist notwendig, auch die Angaben über alle Opfer des Krieges in jüngster Zeit zu sammeln, und zwar nicht nur innerhalb der Grenzen eines Staates."

Nach der Predigt folgte die Erneuerung der Taufversprechen. Die Fürbitten der Gläubigen wurden für die Opfer von Bleiburg und des Kreuzweges gebetet. Am Ende legten Vertreter aus dem politischen und gesellschaftlichen Leben, aus Organisationen und Verbänden, Kränze und Kerzen am Denkmal nieder. Während der Messfeier sang der Kirchenchor der Pfarrei der Muttergottes von Lourdes aus Zagreb. Der Gedächtnisfeier wohnten außerdem in ihren Uniformen die Alkaren von Sinj und die 'Turopoljski bandiri' bei.

Text und Aufnahmen: A. Polegubić

ZEITGEIST

„Dasein“ für Kinder

Der Blick in den Spiegel offenbart, mag man es akzeptieren oder nicht, die ganze Wahrheit über das eigene Gesicht. Dabei geschieht es mitunter durchaus, dass im Spiegelbild auch die unvorteilhaften Seiten unverhüllt zum Vorschein kommen.

Hier können Ausreden von der Wirklichkeit ablenken und das eitle Gemüt beruhigen: nicht genügend Schlaf gehabt, zu viel gearbeitet, der Lichteinfall ist unvorteilhaft und der Spiegel ist schlecht. Die Wahrheit lautet ganz einfach: Man wird älter.

Wie diese Selbstbetrachtung kündigt auch der kritische Blick in den Spiegel der deutschen Gesellschaft erschreckende Prognosen. „Unsere Gesellschaft vergeist, die Geburtenrate geht zurück und setzt sich diese demographische Entwicklung weiter fort, werden wir in zwei bis drei Generationen kinderlos sein“, schreiben die Zeitungen. Eine zutiefst erschütternde Feststellung, die zum Nachdenken und Handeln auffordert. Wer oder was ist schuld an der Tatsache, dass Kinder im Leben unserer modernen Gesellschaft immer mehr eine Nebenrolle erhalten? Auch hierzu gibt es eine ganze Palette von immer wieder gerne angeführten „guten Gründen“: Die hohen Ansprüche an die eigene Karriere-insbesondere beim weiblichen Teil unserer Gesellschaft-sind schuld an der emotionalen Abneigung in punkto Nachwuchs, die langen Ausbildungszeiten bei Jugendlichen behindern die Familienplanung, unzureichende Kinderbetreuungsmöglichkeiten verhindern eine Vereinbarung von Beruf und Familie, der große Anteil von Singles und Unverheirateten stellt die Keimzelle „Familie“ in Frage.

Machen wir uns nichts vor: Kinder stellen in unserer Gesellschaft schon längst keine Bereicherung mehr dar, vielmehr werden sie als Verzicht erfahren. Die Gesellschaft akzeptiert, wohl oder übel, die Entwicklung, dass Kinder in unserer hochindustrialisierten und global vernetzten Wirtschaft zur Nebensache geworden sind. Die Beschäftigung mit ihnen ist eine Tätigkeit ohne große emotionale und intellektuelle Herausforderung geworden.

Keine Lust auf Kinder? In den bewussten oder unbewussten Daseinsidealen einer modernen Gesellschaft, in der Bewegungsfreiheit, Erlebnis-

freiheit, Ungeborgenheit und der Wunsch nach privater Unstrukturiertheit dominieren, erscheint das Leben ohne Kinder angemessener als ein Leben mit Kindern.

Keine Zeit für Kinder? Sogenannte Ganztagsmütter und Kindermädchen sollen die Probleme unserer kinder- und familienfeindlichen Gesellschaft lösen. Denn die moderne Mutter hat keine Zeit für die eigenen Kinder, weil sie vollkommen in der modernen Hightech-Arbeitswelt aufgeht, während die Ganztagsmütter als Vertreterinnen eines überholten Familienbildes verunglimpft werden.

Und die Politiker? Sie setzen sich vehement für mehr Ganztagsbetreuung ein, um die beunruhigende Zahlenstatistik in normalere Bahnen zu lenken. Mehr Ganztagsbetreuung bedeutet rein rechnerisch mehr Kinder und mehr arbeitende Mütter, was den Staat entlastet, weil die Familien ihr Auskommen durch doppelte Erwerbstätigkeit absichern können und so auch kein höheres Kinder- oder Erziehungsgeld benötigen.

Und die Kinder? Was ist mit den Kindern? Wer seine Elternrolle ernst nimmt und seinen Kindern gerecht werden will, der weiß, dass es nicht einfach genügt, Kinder zu haben. Elternschaft bedeutet, mit seinen Kindern zusammenzuleben, für sie dazusein. Dasein bedeutet aber, Zeit zu haben; für ihre Bedürfnisse und Fähigkeiten, ihre Sorgen und Ängste. Eltern sein, das heißt, den Kindern ein Vorbild sein, und sie auf ihrem langen Weg zu sich selbst und in die Gesellschaft mit Zuwendung und Wissen zu begleiten. Kurzum: Eltern spielen im Leben der Kinder eine Hauptrolle und umgekehrt sollte es ebenso sein. Die erzieherische Qualität der Eltern und ihre Rolle als Vermittler von grundlegenden Werten ist von zentraler Wichtigkeit und kann weder durch Kindergärten, Schule oder sonst „irgendeine“ Betreuung ersetzt werden. Deshalb sollte das Kindeswohl, auch wenn es statistisch weniger griffig zu erfassen ist, Priorität haben und der Ausgangspunkt jeglicher Diskussionen um Kinder und Kinderbetreuung sein.

Wenn Kinder und somit diese Gesellschaft eine Überlebenschance haben sollen, dann muss ein

(Fortsetzung S. 16)

NJEMAČKA

S hrvatskom putovnicom srpski državljani

|| Tko je kriv da su Hrvati u Njemačkoj registrirani kao srpski državljani? ||

O samostaljenjem Republike Hrvatske kao samostalne i suverene države započeo je i proces razdruživanja sa zakonodavstvom bivše Jugoslavije. Među prvim zakonima donesenim u Republici Hrvatskoj su Zakon o hrvatskom državljanstvu i Zakon o putnim ispravama hrvatskih državljana. Temeljem Zakona o hrvatskom državljanstvu to se državljanstvo stječe podrijetlom, rođenjem na području RH, prirođenjem i po međunarodnim ugovorima. Pripadnik hrvatskoga naroda koji nema prebivalište u RH može također steći hrvatsko državljanstvo kao što je slučaj s velikim brojem hrvatskih državljana iz Bosne i Hercegovine i

drugim dijelovima bivše Jugoslavije. Zakonom o putnim ispravama hrvatskih državljana regulirano je da hrvatski državljanin, pod uvjetima propisanim zakonom, ima pravo na putnu ispravu kojom dokazuje identitet i državljanstvo. Imajući sve navedeno u vidu, hrvatski državljani koji su boravili prije osamostaljenja RH u Njemačkoj vodili su se kao jugoslavenski državljani. Nakon što su dobili hrvatsku putovnicu i tako stekli hrvatsko državljanstvo trebali su otići u nadležni njemački ured i zatražiti sustavnu promjenu upisa jugoslavenskog u hrvatsko državljanstvo. Na žalost, jedan broj njih to nije učinio pa su se i dalje, iako posjeduju hrvatsku pu-

tovnicu i hrvatsko državljanstvo po njemačkim statistikama, vodili kao jugoslavenski državljani. Nakon što je prestala pravno postojati država Jugoslavija te je uspostavljena država Srbija i Crna Gora danas se vode kao državljani Srbije i Crne Gore. Na taj se način čini velika šteta hrvatskom narodu, a za to su ponajviše krivi sami Hrvati koji nisu na vrijeme reagirali. Stoga, apeliramo da svi oni koji imaju taj slučaj što prije odu u nadležni njemački ured i na temelju hrvatske putovnice zatraže upis umjesto srpskoga državljanstva hrvatsko državljanstvo. Od dušobrižnika se također očekuje da o toj važnoj problematici upoznaju vjernike.

RAZMIŠLJANJE

Ogovaranje

Riječi koje netko zlobno izgovori o drugome imaju namjeru opravdati sebe, a umanjiti ili poniziti drugoga. To su otrovne strijele koje uvijek nalaze metu čak i onda kada je naizgled promaše. To narod zove ogovaranje ili trač. To je nešto što bi trebao biti govor ali ono O na početku je kao nevidljivi krug oko govora koji ga sapinje. Ogovaranje nije izravni govor što bi bilo puno bolje, nego govor uokolo, oblijetanje oko teme i osobe kao mačak oko vruće kaše. Govornik se uglavnom opeče, a ogovarani osjeti otrov strijele. On čak ne mora ni znati što se iza brada valja, ali ružne riječi se ne daju skriti. One se osjete u pogledu, one postaju nevidljiva rampa između sugovornika. Ostavljaju ožiljke u srcu, a zacjeljuju izravnim i iskrenim razgovorima, ugodnim ili neugodnim, katkada i sagnutom glavom. Pri tome valja aktivirati lijekove — ljubav. Ona krpi mreže koje riječima pletemo i tragamo; ona svojom nevidljivom rukom naše srdžbe, ljutnje i uvrede zadržava da ne pro-

kipe, ona je balzam za rane koje su dublje i teže zacjeljuju. Onaj koji prljavu vodu baca na drugoga prvo uprlja svoja usta! Ljubav se ne nadima, ne drži se visoko, ona je negdje u kutku i uvijek ima ispružene ruke za susret. Ljubav sve pobjeđuje! Ogovaranje je stepenica prema ružnim djelima. Ispred riječi ogovaranje treba dopisati slovo D, tako da postane dogovaranje. Neoprezno izgovorene riječi putem pokvarenog telefona uvijek dođu do osobe kojoj su upućene ali joj svako uho i jezik doda po malo papra, tako da je još nekusnija. Ono se osjeti u glasu koji mijenja boju, ono se čuje i može se namirisati. Ono je dešifrirano pismo, ono je višak egoizma i narcisoidnosti, a manjak ljubavi. Ogovaranje je močvara koju ćemo nekako i prijeći ali iza sebe ostavlja nečistoću. Ali ono je i prilika za pokazivanje ljudske i kršćanske zrelosti, nadržavanja svoje umišljenosti i svetosti, prilika za novi i kvalitetniji početak. Zato: Pazimo što pričamo, jer riječi nas naše odaju.

Ilija Nikić

(Fortsetzung von S. 15)

Mentalitätswechsel und Umdenken bzw. ein Wechsel der Prioritäten, erfolgen. Unsere Gesellschaft darf sich nicht länger nur als Dienstleistungsbetrieb für die Wirtschaft organisieren, sondern umgekehrt. Die „Vereinbarkeit von Beruf und Familie“ ist der Idealfall und lässt sich eher in seltenen Fällen realisieren. Allein die Reihenfolge des Syntagmas – erst Beruf, dann Familie – macht bereits die Priorität ganz deutlich. Eine Umkehr der Reihenfolge wäre in Anbetracht der sich verändernden

deutlich gestiegenen Lebenserwartung (bei Männern 76 Jahre, bei Frauen 81 Jahre) und der Entwicklung zur Dienstleistungsgesellschaft angemessen und notwendig. Ein „architektonischer Umbau der Biographien“ nach dem Motto „erst Kinder, dann Karriere“ könnte sowohl jungen Frauen als auch jungen Männern die Möglichkeit gewähren, in jungen Jahren eine Familie zu gründen und gemeinsam ausreichend Zeit für ihre Kinder zu haben. Bei diesem Modell sollten junge Menschen die Chance haben, zum z.B. mit Hilfe von Teilzeitstu-

diengängen und qualifizierter Teilzeitarbeit die Basis für ihre spätere berufliche Karriere zu legen. Notwendig wäre hierbei eine gesicherte wirtschaftliche Basis während der Familienphase, wie sie beispielsweise durch eine „Kinderrente“ oder ein „Erziehungsgehalt“ angestrebt wird.

Wir müssen einsehen, dass ein Umdenken in Richtung einer kinder- und lebensfreundlicheren Gesellschaft dringend notwendig und ganz im Sinne der Zukunftsfähigkeit unseres Gemeinwesens ist. **Antonia Tomljanović-Brkić**

VATIKAN

Zahvala Svetoga Oca

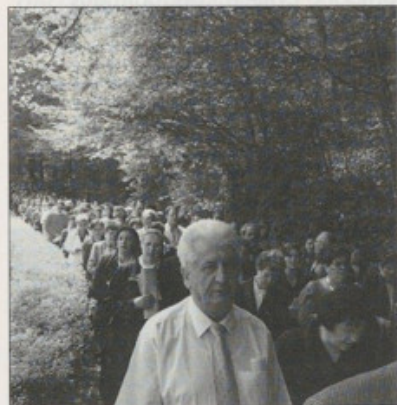
Ovih je dana iz Državnoga tajništva Svete Stoline došla zahvala upućena delegatu za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josipu Bebiću za čestitku koju je 22. travnja uputio papi Benediktu XVI. u povodu njegova izbora za Papu. Čestitku je potpisao mons. Gabriel Cassia. U zahvali se između ostalog kaže: „Radošću je Njegova Svetost papa Benedikt XVI. pročitao Vaše pismo u kojem ste mu kao delegat za hrvatske katoličke zajednice u Njemačkoj čestitali na izboru za Papu.“ U zahvali se dalje kaže kako Sveti Otac posebno zahvalju-

je na molitvi, povezanosti i vjernosti Petrovoj Stolini te podjeljuje svoj apostolski blagoslov svima u hrvatskom dušobrižništvu u Njemačkoj.

U ime predsjednika Njemačke biskupske konferencije kardinala Karla Lehmana, kojemu je delegat Bebić također uputio čestitku u povodu izabranja Nijemca kardinala Ratzingera za novoga papu Benedikta XVI., delegatu je zahvalio tajnik o. dr. Hans Langendörfer. Vaše sudjelovanje pokazuje jaku povezanost s njemačkim episkopatom i svim vjernicima ovdje u Njemačkoj, navodi se u pismu.

NJEMAČKA

Hodočašća Hrvata u marijanska svetišta

Više od petnaest tisuća Hrvata hodočastilo je i ove godine na Duhovski ponedjeljak u marijanska svetišta u Njemačkoj: Neviges, Marienthal i Hildesheim. Svečano misno slavlje u Nevigesu predvodio je vrhbosanski nadbiskup i metropolit kardinal Vinko Puljić. U Marienthalu je misno slavlje predvodio provincijal Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja dr. fra Željko Tolić, a u Hildesheimu delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić.

NORVEŠKA

Jubilej Hrvatske katoličke misije

Hrvatska katolička misija u Norveškoj sa sjedištem u Oslu, koju vodi vlč. Berislav Grgić, proslavila je u subotu 7. i u nedjelju 8. svibnja 35. obljetnicu djelovanja. Misija duhovno skrbi za oko 1500 Hrvata katolika. Svečano slavlje u tom je povodu predvodio gospićko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović. Čestitkama se pridružuje i Hrvatski dušobrižnički ured iz Frankfurta.

LURD

Hodočašće Hrvata

I ove kao i prethodnih godina veliki broj vjernika iz hrvatskih katoličkih misija iz Njemačke hodočastilo je u najpoznatije marijansko svetište u svijetu — Lurd. Tako su hodočastili i vjernici iz HKM Ludwigsburg predvođeni voditeljem misije fra Jozom Župićem kojima su pruženi bogati duhovni sadržaji. Ujedno su iskoristili priliku i za zajedničko fotografiranje. **Marija Bauer**

LIMBURG

Veliki uspjeh folklorne skupine „Zagreb“

Misijska folklorna skupina „Zagreb“ iz HKM Wuppertal doživjela je još jednu veliku promociju na svjetskoj sceni i uspjeh u dvadeset osam godina bogatog djelovanja. Sedmog svibnja sudjelovali su u Lindenhofhausenu kod Limburga na međunarodnoj smotri folklor „Harmonie Festival 2005“ i osvojili drugo mjesto. Radi se o doista velikoj nagradi za dugogodišnji predani rad voditelja skupine Pište — Stjepana Bablia. **Ante Maleš**

DÜSSELDORF

Glazebni tečaj

Glazbeni tečaj za pastoralne suradnice i suradnike iz hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj održan je 18. travnja u HKM Düsseldorf. Sudjelovalo je 12-ero sudionika, a vodio ga je mo. Ivan Žan. Bilo je govora o taktiranju, vođenju zbora i vježbanju novih liturgijskih napjeva. Pripremaju se tečajevi i u drugim regijama.

BERLIN

Proslava Majčina dana

Berlinski mališani i njihovi roditelji nedavno su proslavili dan posvećen majkama. Ovogodišnju priredbu i zabavu su zajedničkim snagama organizirali Hrvatska dopunska škola i Hrvatska katolička misija. Program proslave Majčina dana, organizirane u dvorani Kralja Tomislava Hrvatske katoličke misije, sastojao se iz dva podjednako lijepa, važna i zanimljiva dijela. U prvom dijelu programa kroz koji je brojne posjetitelje vodila učenica Franciska Bijader, pjevala su, plesala, recitirala i glumila djeca. Zahvaljujući koordinatrici Hrvatske dopunske škole u Berlinu, Suzani Ivanković i radu djece i učiteljica Anice Vidaković, Acije Alfirević, Helene Perić-Jadrić i Davorke Popadić-Shleicher, čule su se brojne lijepe pjesme i stihovi posvećeni mamama.

Vrhunac doživljaja u berlinskoj večeri posvećenoj majkama svakako su bili gosti iz domovine — članovi

Kulturno—umjetničkog društva „Fra Petar Bakula“ iz Posušja koji su boravili u trodnevnom posjetu Berlinu. Društvo broji 250 članova, a u Berlinu ih je bilo 25. Plesali su plesove Zapadne Hercegovine, Posavine, Slavonije. Oduševili su prepunu dvoranu Lindom, Trusom i Pastirskim kolom. A

iznenadili mnoge diploma i guslama koje predsjednik društva Tomislav Kovač Strukić i Jerko Bakula sami izrađuju i sviraju. Da nastup folklorša iz Posušja u Berlinu bude zapamćen, pobrinuli su se izvođenjem gange Jerko Bakula, Jozo Duvančić i Tomislav Kovač Strukić. Na vrhunsko i kvalitetno izvođenje i predstavljanje hrvat-

ske folklorne baštine gostiju iz Posušja uzvratili su Ličkim kolom mladi folklorši Hrvatske katoličke misije koje godinama uspješno priprema i vodi Mirjana Begić. Mladim i vrijednim voditeljicama folklor i dječjeg zbora u znak je zahvalnosti za predan rad predano cvijeće i prigodni dar.

Sonja Breljak

SINDELFINGEN

Tri radosna događaja

Blagdan Duhova svečano je proslavljen u Hrvatskoj katoličkoj misiji Sindelfingen, u nedjelju 15. svibnja. Te nedjelje duhovna glazbenica iz Laupheima Marijana Zovko održala je koncert u Sindelfingenu i Leonbergu prije sv. misa koje je predvodio voditelj misije fra Marinko Vukman. Nazočni vjernici, a bilo ih je na oba mjesta oko 700, s radošću su sudjelovali na nastupu poznate glazbenice, koja je već u djetinjstvu osjetila poziv i talent za glazbu. Nastupala je na smotrama duhovne glazbe i brojnim „Uskrsfestima“ u domovini, te u hrvatskim katoličkim misijama u Njemačkoj. Danas nastavlja svoj put sa svojim drugim albumom šireći duhovne pjesme, kako bi svjedočila Isusa. Pjesme su snimljene u vrhunskom tonskom studiju u Zagrebu. I ove godine je nastupila prije mjesec dana na festivalu duhovne glazbe „Uskrsfest“ s pjesmom „Svjedočenje“.

Tog istog dana na Duhove nakon sv. mise u prostorijama misije poznati glumci iz Šibenika Mate Gulin i Jere Svračak izveli su komediju „Rodijaci“ koju je napisao poznati pisac Petar Miloš. U misijskoj dvorani okupilo

se oko 150 gledatelja koji su s pozornošću gledali zanimljivu predstavu o dvojici Hrvata — Hercegovaca koji stanuju u zgradi u kojoj žive i Turci. Svakodnevni izgredi shinhedsa i neonacista, koji napadaju „auslendere“ natjerali su „rodijake“ da malo „preurede svijt“.

Vinkovci su 14. svibnja bili domaćini 1. susreta hrvatskih folklornih i tamburaških skupina iz Europe, koji je održan u organizaciji Hrvatske matice iseljenika i zajednice kulturno—umjetničkih djelatnosti vukovarsko—srijemske županije. Vinkovci nisu slučajno domaćin te manifestacije jer, kako kažu u HMU-u, taj je grad kolijevka hrvatske tradicijske kulture, što je pokazao „Vinkovačkim jesenima“ koji se ove godine održavaju četrdeseti put. Na prvom susretu, za koji se organizatori nadaju kako će prerasti u tradiciju, nastupali su folklorši i tamburaši hrvatskih iseljenika iz Švicarske, dvije skupine iz Njemačke, Rumunjske, Austrije, Mađarske, Bosne i Hercegovine, Vojvodine, Slovačke. Nakon prijama kod vinkovačkog gradonačelnika dr. Mladena Karlića vinkovačkim je ulicama u mimohodu pro-

Za vrijeme predstave „Rodijaci“

šlo deset skupina iz devet zemalja, pet svečano urešenih svatovskih zaprega i tri konjanika, koji su se uputili prema sportskoj dvorani „Lenije“ gdje su održali velik zajednički koncert. U nastupu svake od skupina vidjela se želja da pokažu s koliko ljubavi i truda njeguju hrvatski folklor, pjesmu i ples u zemljama u kojima žive, a okupljanjem u folklornim društvima sačuvali su osjećaj pripadnosti hrvatskom narodu. Među skupinama koje su imale čast nastupiti u Vinkovcima, nastupio je i veliki folklor HKM Sindelfingen pod vodstvom dugogodišnjeg voditelja Ivica Šepovića i izveli su uspješno „Vrličko kolo“. Preko Županje u kojoj su slavili sv. misu, te srca domovine — Zagreba vratili su se sretno u „grad Mercedesa“ Sindelfingen.

Od 14. do 16. travnja u Marienheide kod Kölna održan je 37. susret Hrvatskoga akademskog saveza (HAS). Tema susreta je bila „Hrvatska kultura i politika u svjetlu međunarodnih odnosa“. Uvodno predavanje održao je dr. Srećko Lipovčan o temi „Budućnost hrvatskog jezika između globalizma i globalizacije“. Izlaganje o temi „Odnosi Hrvatske i Francuske“ iznio je dr. Miro Kovač. O temi „Koliko su Hrvati opterećeni viškom povijesti i jesu li je svladali?“ govorio je Gojko Borić. Marko Bagarić dao je osvrt na tri dijela hrvatske povijesti u BiH. Zaključno predavanje pod nazivom „Značenje hrvatsko-njemačkih kulturnih odnosa“ održao je dr. Srećko Lipovčan. On je afirmirao važnost, relevantnost i bogatstvo povijesnih, višestoljetnih kulturnih odnosa između

jedne i druge kulture kao „oglednih primjera“ koji u sebi nose i niz poticaja za aktualnu i buduću suradnju.

Kulturni program 37. susreta obuhvatio je recitaciju poezije Tina Ujevića u povodu 50. obljetnice pjesnikove smrti. Prikazano je prigodno izdanje brošure Marko Marulić, koja je objavljena na njemačkom jeziku u povodu podizanja spomenika ocu hrvatske književnosti u Berlinu. Filmski prikaz izložbe „Tri jezika – tri pisma“ zaokružio je kulturni program susreta. Na skupštini društva izabrana je nova uprava HAS-a, na čelu s Mijom Marićem iz Berlina. Na susretu su sudjelovali i kao gosti i kao predavači i članovi Društva bivših studenata i prijatelja hrvatskih sveučilišta (AMAC-Deutschland e.V.).

Ivica Košak

HRVATSKE SVJETSKJE IGRE 2006. U ZADRU

Očekuju se mladi Hrvati sa svih kontinenata

Informacije se mogu dobiti na web-stranici: www.zadar2006.com, a sudionici se što prije trebaju prijaviti isključivo preko interneta.

Hrvatski svjetski kongres pod pokroviteljstvom Vlade Republike Hrvatske, Grada Zadra, Zadarske županije, Zadarske nadbiskupije, Hrvatske matice iseljenika i Hrvatskog olimpijskog odbora organizira Hrvatske svjetske igre u gradu Zadr 2006. godine.

To će biti veličanstvena prilika da se svi sportaši svijeta sa svojim obiteljima sretnu u našem lijepom gradu Zadr. Cilj „Hrvatske olimpijade“ jest susresti se s Hrvatima iz cijelog svijeta, upoznati se kroz sudjelovanje u raznim sportskim igrama, upoznati starovjekovnu kulturu hrvatskog naroda, izgrađivati duh kulture i izvan granica Hrvatske nositi pozitivne informacije o domovini. Svi zainteresirani mogu se o uvjetima prijave za to jedinstveno sportsko natjecanje informirati na web-stranici: www.zadar2006.com. Prijave se mogu slati samo preko interneta. Organizatori sve mole da se što prije prijave zbog lakše organizacije projekta. Mlada ekipa entuzijasta na čelu koje je Jure Strika, raduje se vašoj prijavi. Smještaj sportaša bit će u jednom od najboljih turističkih odmarališta (u sportskom selu). Hrvatske svjetske igre planiraju se ponavljati u određenim vremenskim razdobljima. Organizatori stoje na raspolaganju za sva moguća pitanja te sve pozdravljaju do skorog viđenja u Zadr 2006. na Hrvatskim svjetskim igrama.

Gostovanje Ljerke Lukić

U organizaciji Hrvatskog obiteljskog kola (HOK) u prepunoj dvorani crkve sv. Gabrijela u Münchenu, 9. travnja, dvosatnu Večer kulture održala je prof. Ljerka Lukić, folkloristica i književnica. U sklopu obilježavanja desete obljetnice života u Kanadi Ljerka Lukić se zaputila izvan Kanade. Nakon književne večeri i izložbe narodnih nošnji i ručnih radova u hrvatskoj crkvi na Manhattanu u New Yorku, 10. i 13. ožujka, prof. Lukić je gostovala u bosanskohercegovačkoj i hrvatskoj zajednici u Münchenu.

Ljerka je predstavila svoju pjesničku zbirku „Snovidenje“, objavljenu u „Hrvatskom putu“, u Torontu, 2002. godine. Kazivala

Za nastupa prof. Lukić u Münchenu

je pjesme iz djetinjstva, potom pjesme s ratnom i iseljeničkom tematikom, kao i one koje otkrivaju svijet kanadskih urođenika, putovanja zemalja i drugih proučavanih kultura.

Najveću pozornost posjetitelji su svratili na Ljerkine pjesme u kojima se povezuje bosanskohercegovačka, hrvatska i sjevernoamerička povijest i tradicija. Ljerka je posebice oduševila svojim govorničkim, recitatorskim i glumačkim sposobnostima kao i kostimom, koji je suvremena stilizacija hrvatske narodne nošnje iz okoline Živinica i Tuzle.

Jelena Bobetko

WIESBADEN

Svečanost prve sv. Pričesti

Na svetkovinu Presvetoga Trojstva, 22. svibnja, u crkvi sv. Kilijana u Wiesbadenu, osamnaest mladih Hrvatica i Hrvata iz hrvatske katoličke misije u Wiesbadenu, za koju se duhovno skrbe dr. fra Ante Bilokapić i pastoralna suradnica s. Auksilija Milić, primilo je sakrament prve sv. Pričesti. Na svečanosti se okupilo nekoliko stotina hrvatskih vjernika iz tamošnje misije, ali i drugih mjesta iz Njemačke i iz domovine. (B.N.)

DÜSSELDORF

Otvoren generalni konzulat RH

Nedavno je u Düsseldorfu otvoren Generalni konzulat RH koji se nalazi u Corneliusstr. 53. Na čelu konzulata je konzul gerant Silvio Kus. Stranke se primaju ponedjeljkom od 8.30 do 12.30; utorkom od 8.30 do 12.30 i od 14 do 16; srijedom od 8.30 do 12.30; četvrtkom od 8.30 do 12.30 i od 14 do 16 te petkom od 8.30 do 12.30 sati. Daljnje obavijesti mogu se dobiti na (0211) 3368062; fax. (0211) 9945359.

Pomozimo Željku

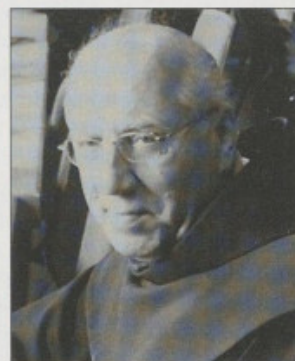
Željko Šimek zbog zdravstvenih razloga prodaje kuću u Erdutu. Kuća ima 72 m², a građena je 1984. Nalazi se na parceli od 6886 m². Kuća se sastoji od velikog dnevnog boravka, kuhinje i kupaonice. Cijena: 28.000 eura. Daljnje informacije: Željko Šimek, Cvjetkova 22a II., 31000 Osijek; tel. 00385 311 503002; mob. 00385 91 5016079.

BAD CAMBERG—ERBACH

Četrdeset godina u službi oltara

Na svetkovinu Isusova Uzašašća, 5. svibnja, hrvatski franjevac iz Bosne i Hercegovine fra Ivica Alilović, svečano je proslavio četrdesetu obljetnicu svećeništva u Bad Camber-Erbachu koji djeluje na tamošnjoj njemačkoj župi. Na slavlju je bila cijela vjerska zajednica i veliko mnoštvo poznanika i prijatelja koji su izbliza i izdaleka došli na fra Ivčinu slavlje. Misno slavlje predvodio je o. Alilović, a propovijedao je dr. fra Luka Marković. Liturgijsko slavlje uveličao je višeglasni zbor iz Hrvatske katoličke župe „Otac Ante Antić“ iz Frankfurta, pod vodstvom s. Pavlimire Šimunović. Posebno slavlje s Hrvatima slavit će se 26. lipnja u Montabauru, u filijali Hrvatske katoličke misije Wiesbaden. Početkom kolovoza održat će se slično slavlje i u njegovoj rodnoj župi Busovača.

Jedan dio svoga svećeničkog života fra Ivica je proveo u njemačkim gradovima: Mönschengladbachu, Essenu, Wirgesu, Niederhadamaru, Niederahu i Erbachu. Od 1983. do 1987. fra Ivica je bio župnik u Gornjim Bogičevcima, Okučanima, i Dragaliću; od 1993. do 1997. za Šokce i Nijemce u Mađarskoj; od 1974. do 1979. župnik u Docu kod Travnika, a gvardijan u Fojnici od 1979. do 1985.

Fra Ivica je svojom lijepom naravi privlačio i još uvijek privlači ljude i govori im o Bogu. Zdravlje ga dobro služi, a njegov pjevni glas i dobar sluh unosi radost i veselje u uši i u srca onih koji ga slušaju, na različitim crkvenim i inim slavljinama, dok solo pjeva: „U boj, u boj!“

Fra Ivica Alilović je rođen 25. ožujka 1938. godine u Donjoj Ravni, Busovača, Bosna i Hercegovina. Osnovnu školu završio je u Vitezu, a poslije osnovne škole odlazi u franjevačku gimnaziju u Visoko. Tu završava novicijat 1958., a ispit zrelosti polaže 1959. godine. Tada odlazi u vojsku. Studij teologije započinje u Sarajevu, a završava ga, u Mönschengladbachu.

Berislav Nikić

U SPOMEN

Mijo Čaleta svećenik franjevac

U nedjelju 29. svibnja u bolnici Križine u Splitu u 59. godini života umro je prof. fra Mijo Čaleta, član Franjevačke provincije Presvetoga Oktupitelja.

Fra Mijo je rođen u Vinovcu, župa Blizna kod Trgoria, 15. kolo-

voza 1946. Svečane redovičke zavjete položio je 5. travnja 1970. u Makarskoj. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1972. u Drnišu. Studij matematike pohađao je u Frankfurtu. Od 1980. profesor je na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju. Tijekom studija i kasnije često je pomagao dušobrižnicima u hrvatskim katoličkim misijama u Njemačkoj.

Pokopan je u utorak 31. svibnja na mjesnom groblju sv. Franje u Sinju.

OBAVIJESTI

- Radionica narodnih nošnji održat će se od 1. do 7. i od 8. do 14. kolovoza u Pučišćima na otoku Braču, a Ljetna škola hrvatskoga folkloru od 16. do 28. kolovoza također u Pučišćima na otoku Braču. Daljnje obavijesti: Hrvatska matica iseljenika, Trg Stjepana Radića 3, pp 241; tel 00385 1 6115116; fax 00385 1 6111522; e-mail: hmi-info@matih.hr; http://www.matih.hr

Most između izvandomovinstva i domovine

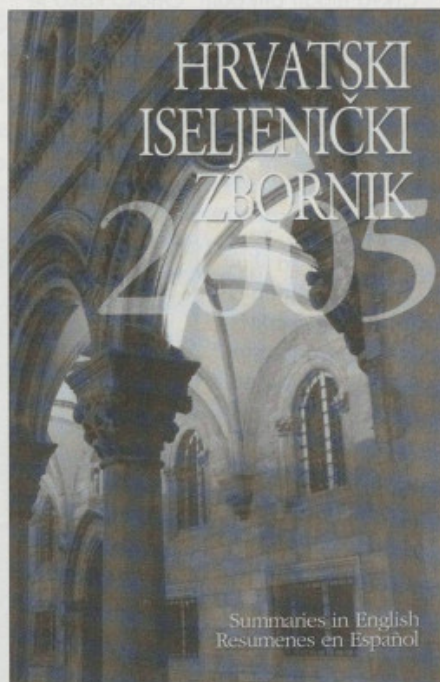
Hrvatski iseljenički zbornik 2005., uredila Vesna Kukavica, Hrvatska matica iseljenika, Zagreb, 2004., 320 str.

Tamburaški festival Omladinske kulturne federacije Hrvatske brašne zajednice SAD-a i Kanade, trideset i osmi po redu, održan u Zagrebu u srpnju 2004., na kojem su uspješno nastupili brojni mladi američki Hrvati, te jubilarni Deseti tjedan hrvatskih manjina u rujnu 2004. u organizaciji Hrvatske matice iseljenika — uporišne su točke prema kojima su izabrani pristigli radovi za novi broj Hrvatskoga iseljeničkog zbornika Hrvatske matice iseljenika. Posebne je teme potaknuo i Prvi kongres hrvatskih znanstvenika iz domovine i inozemstva koji je održan u Zagrebu i Vukovaru od 15. do 19. studenoga 2004. u organizaciji Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa.

Hrvatski iseljenički zbornik 2005., sa sažecima na engleskom i španjolskom jeziku, stoga ima 8 tematskih cjelina, koje se sastoje od 32 samostalna autorska priloga, a ima i elektroničku inačicu na internetu na adresi <http://www.matis.hr/zbornik>. Tematske cjeline: Znaci vremena, Baština, Dijaspore, Mostovi, Kroatistički obzori, Duhovnost, Znanost, Nove knjige — prate veze dijaspore i domovine u procesu kulturne integracije hrvatskoga iseljeničtva s domovinom. Priloge su pisali uglavnom mladi znanstvenici Sveučilišta u Zagrebu (Tanjić, Holjevac, Perić, Mesarić, Šalat...) ili Sveučilišta u Cordobi (Šprljan...), ali i stalni suradnici. Proširenjem Europske unije na zemlje Srednje Europe, gdje obitavaju hrvatske manjine, na dnevni se red stavlja pitanje budućnosti manjinskog statusa Hrvata u ujedinijenoj Europi. Perspektive manjinskog statusa u ujedinijenoj Europi mogu se najjasnije izvoditi, za sada, ne samo u Okvirne konvencije Vijeća Europe o zaštiti nacionalnih manjina, nego i iz Europske povelje o regionalnim i manjinskim jezicima. Vrsnoćom očuvanja kulturnog identiteta izdvaja se hrvatska manjina u Mađarskoj, unatoč teritorijalnoj raspršenosti i višestoljetnoj odvojenosti od stare domovine. Izvršno je organizirana pa tako, osim školstva, radija, televizije i nacional-

noga kazališta, ima i vlastito nakladničko poduzeće „Croatica“, koje je za samo pet godina objavilo više od 70 knjiga.

Preko oceana među hrvatskim iseljeničtvom odvijaju se zapaženi kulturni projekti i to u Kanadi, SAD-u, Čileu, Australiji..., koje stvaraju pojedinci i hrvatske udruge. Zadivljuje zanimanje mladih hrvatskoga podrijetla širom svijeta za zemlju svojih predaka. Tako je argentinski mladić hrvatskoga podrijetla izradio diplomski rad na Sveučilištu u Cordobi o temi života hrvatske tamošnje zajednice, koji je potaknuo mnoštvo djece hrvatskih iseljenika iz

Amerike da mu ushićeno pišu elektroničkom poštom i kliču: „Sada znamo svoje podrijetlo!“ Trideset i dva samostalna priloga u Hrvatskom iseljeničkom zborniku, u svakom slučaju, donose pregled najznačajnijih kulturnih i društvenih procesa u hrvatskim zajednicama u dvadesetak zemalja svijeta.

Govoreći o kulturnim korijenima europskih integracija Željko Tanjić kaže: „Smatram da je u našem sadašnjem govoru i promišljanju u pristupu Europskoj uniji premalo zastupljen govor o zajedničkim kulturnim korijenima. Taj bi govor jasno pokazao našu

pripadnost europskom kulturnom krugu, uz sve dužno poštovanje različitosti. Osim toga, on bi pokazao i činjenicu da se pripadnost Europi ne može i ne smije mjeriti samo ekonomskim i političkim kriterijima. To ne ističem zbog toga što bi nam to moglo služiti kao utjeha zbog stalnog odgađanja našeg ulaska u Europsku uniju nego zbog toga što i mnogim misliocima u Europi sve više postaje jasno kako će biti nemoguće ostvariti jedinstvo, stabilnost i budućnost europskih integracija ako se ne otkrije važnost europskog duha i važnost govora o europskom čovjeku, govora i načina razmišljanja koji će ići onkraj svih ekonomskih, političkih i pravnih analiza. Samo zajednički duh europskog čovjeka koji prepoznaje svoje vlastite korijene i koji je otvoren svim novim obogaćenjima i izazovima može omogućiti stabilnost i dugovječnost ujednjene Europe.

Analizirajući položaj Hrvata u Sloveniji unutar slovenskog društva, te unutar vlastite iseljeničke skupine autorica teksta „Status Hrvata u Sloveniji“ Marina Perić smatra da je Hrvate u Sloveniji već zahvatio proces asimilacije. „Kako bi se očuvao etnički identitet Hrvata u Sloveniji, potrebna je učinkovita suradnja matične i domicilne zemlje.“

Tematska cjelina Duhovnost posvećena je duhovnom i kulturnom identitetu vojvođanskih Hrvata. Tako Tomislav Žigmanov obrađujući tu važnu temu kaže: „Vojvođanski su Hrvati baštinioci bogate kulturne povijesti, a svojim su djelima često pridonosili razvoju hrvatske kulture u cjelosti. Danas ih ima u većem broju u općinama Subotica, Sombor i Novi Sad. Od sredine druge polovice XX. stoljeća broj Hrvata u Vojvodini je u stalnom opadanju kao rezultat izloženosti snažnim asimilacijskim politikama.“ Autor također prikazuje povijest novinstva te najnovije medijske inicijative u Vojvodini, na hrvatskom jeziku, a u središnjem dijelu rada piše o katoličkom mjesečniku „Zvonik“ koji je 2004. godine proslavio 10. obljetnicu kontinuiranog izlazenja. ■

XX. SVJETSKI DAN MLADEŽI — KÖLN 2005.

Jugendkirche — Crkva mladih i za mlade

|| Valja se nadati da će i hrvatski mladi rođeni ili odrasli u ovoj zemlji dati svoj prilog crkvi mladih i za mlade. ||

U subotu, 22. svibnja, otvorena je prva crkva mladih i crkva za mlade u biskupiji Limburg. Nešto manje od tisuću mladih vjernika sudjelovalo je u svečnom euharistijskom slavlju otvorenja crkve mladih. Službeni naziv crkve je „Jona“, po poznatom starozavjetnom proroku. Crkva je otvorena u već postojećoj župnoj crkvi sv. Bonifacija, koja je za tu svrhu posebno preuređena, a dobit će i neke nove sadržaje tipične za mlade od 14 do 20 godina. Crkva mladih je zapravo crkva za mlade, koji će se u njoj i oko nje sastajati, susretati, slaviti i moliti. Crkva mladih „Jona“ nudi mladima raznovrsna bogoslužja, radionice (workshops), kino-predstave, susrete glazbenih skupina i sastava, nogometne turnire, susrete, slavlja (party)...

Koncept je izišao na svjetlo dana već na sam dan otvorenja. Pred crkvom su se uz jedan zid za uspinjanje uspinjali mali i veći posjetitelji; stol s jelom mamila je jelima koje mladi rado i brzo jedu; burza za kontakte, koja je mladima nudila fotografije označene brojevima kako bi nepoznatom momku ili djevojci poslali poruku, bila je pod opsadom mladih. Iz vrta su odjekivali ritmički zvuci bubnjeva. Na klupama ispod šatora opušteno sjede mladi gosti. U jednom kutu boksaju dva ogromna kengura, djeca igraju nogomet, a pisci grafiti sprejaju na velikih plahtama prizor proroka Jone s morskom nemani. Mlade obitelji s malom djecom sjede na stepenicama na ulazu u crkvu. Šaroliki program, koji je kreirao tim Jona, naišao je na odobravanje.

Mladi i Crkva mogu zajedno

Pred samo otvorenje na ulazu se natiskalo mnoštvo mladih, koji su se smijali, flertali, razgovarali. Utom se pojavio biskup dr. Franz Kamphaus u punom ornatu s mitrom i biskupskim štapom, u pratnji svećenika i mnoštva ministranata. „Ovo je vaša crkva“, uzvikuje frankfurtski župnik za mlade W. Otto. Biskupijski župnik za mlade W. Pax ponosno kazuje kako su od

ideje o otvaranju crkava za mlade u Frankfurtu, Wiesbadenu i Limburgu prošle tek dvije godine, a one ovih tjedana jedna za drugom već otvaraju svoja vrata mladima.

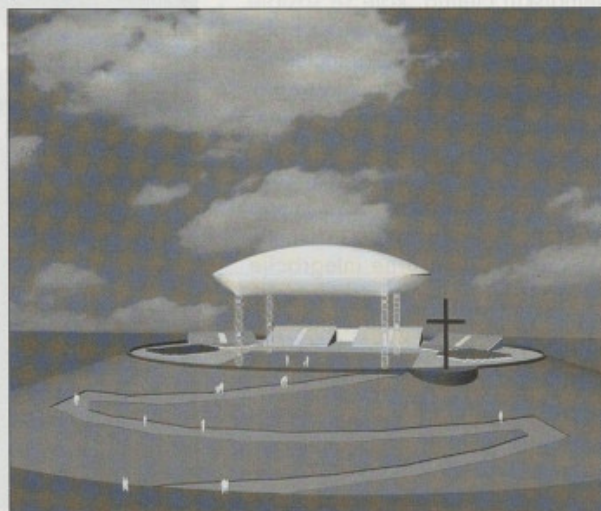
„Mladi i Crkva, to je često milijama udaljeno jedno od drugoga, ali ovdje se to ujedinjuje“, govori biskup Kamphaus, uz pljesak nazočnih. Zatim počinje gotovo dvosatno bogoslužje, koje mlade oduševljava sakralnim pop-pjesmama, dia-scenama, svjetlosnim efektima i vatrenim jezicima. Biskup propovijeda da bi svijet i Crkva mogli biti bolji. Onako kako je Bog proroka Jonu poslao u Ninivu, kako poganska metropola ne bi propala, tako i njemu leži Frankfurt na srcu. I ovaj grad, kao i cijeli svijet, da se popravi. Zadatak Crkve je umiješati se, mijenjati svijet, zauzimati se za ljude... To bi mogla ostvarivati i crkva za mlade odnosno crkva mladih (ne samo kao građevina nego i kao zajednica mladih vjernika). Ne mora biti tako da župe mlade ostavljaju pred crkvenim vratima. Ne mora biti tako da mladi okreću Crkvi leđa“, ističe biskup, čije riječi nazočni mladi prate frenetičnim pljeskom. I

Frankfurt se da popravi, može biti bolji, ali se mora početi, „ako je moguće prvotno od sebe“. „Biskup je baš cool“, šapuću mladi jedni drugima.

Liturgija za mlade

Koncept „Jona-crkve“ nastoji liturgijske poticaje staviti u središte zanimanja mladih. U planu su redovita bogoslužja nedjeljom navečer. Pritom će se eksperimentirati te će se tražiti bogoslužni oblici koji odgova-

raju mladima. U obzir dolaze dakako i događaji (events), kultura doživljaja i slobodnog vremena. Ipak, u središtu će biti duhovni elementi, koji će biti na valovima „religioznih antena“ mladih. Na ovaj način se u crkvu želi privući mlade između 14 i 20 godina, koji su dosad ostajali izvan crkve. Time mogu upoznati crkvu kao mjesto u kojem su dobrodošli i koje i oni mogu suoblikovati. Pritom mogu upoznavati i iskusiti kršćansku vjeru kao kao orijentir za svoj život. Crkva za mlade namjerno je vezana uz jednu župu. Fleksibilni sustav stolica i veliko jedno u oltarskom prostoru dijele župni život od crkve mladih. U planu je otvaranje kafića za mlade i ciljani rad s mladima iz obližnjih škola. U

Grafički prikaz oltara na kojem će Papa predvoditi završno misno slavlje u Kölnu

Frankfurtu se inače uskoro otvara i evangelička crkva za mlade. Ovoj tematici su mjesni i biskupijski mediji dali posebnu pozornost. Valja se nadati da će i hrvatski mladi rođeni ili odrasli u ovoj zemlji dati svoj prilog crkvi mladih i za mlade. Cilj je da se mladi u crkvi osjećaju kao kod kuće, da dožive Boga koji voli svakog čovjeka, koji je prijatelj ljudima, koji im daje povjerenje, utjehu, perspektivu, život, smisao... T.G

WJT gGmbH/Stageco Deutschland GmbH

Andeo razumijevanja

Priredio:
Jozo Župić

Ako me posjeti anđeo razumijevanja, tada ću naučiti bolje stajati, naći ću svoje stajalište, zauzeti se za sebe i prihvatiti sebe.

Psihologija pokušava izliječiti bolesnog čovjeka tako da ga razumije, da ga ne ocjenjuje, ne prosuđuje, ne osuđuje u onome što govori. Ako se čovjek osjeti shvaćen tada može izreći sve što je u njemu. Više nema straha da bilo što zataji. On osjeća da je čovjeku koji ga sluša sve važno. Razumije me i omogućava mi da samoga sebe bolje razumijem. Čovjek koji me razumije, a ne prosuđuje me ili me ne osuđuje djeluje na mene ozdravljajuće i oslobađajuće. Konačno mogu kazati ono što me dugo pritišće, što sam uvijek držao u sebi, jer sam se toga stidio, jer to ne odgovara mojim moralnim predodžbama. Samim tim da to pred drugim mogu otvoreno govoriti, gubi svoje otrovno djelovanje. Ne trebam više trošiti svu svoju energiju, da bih zatajio neugodno i neizgovoreno. Sve to izlazi iz skrovišta na svijetlo, i tako se mijenjam. Njemačka riječ Verstehten dolazi od „stehen“, stajati. Prefiks „ver“ je srodan s latinskim „pro=za“ i „prae=pred“ i „per=kroz“. Tko me razumije, za mene je, taj me štiti od projekcija koje drugi bacaju na mene. Preda mnom je, da se za samoga sebe zauzmem. Uza me je, da bih ja bolje stajao uza se, i zadobio čvršće uporište. On podnosi moje probleme. Ne koleba se lako ako čuje o mojoj nepostojanosti. Podnosi moju situaciju, osposobljava i mene, da podnosim svoj život, da pokažem mogućnost ustrajnosti. Ako me posjeti anđeo razumijevanja, tada ću naučiti bolje stajati, naći ću svoje stajalište, zauzeti se za sebe i prihvatiti sebe. Malo-pomalo zadobivam mogućnost postojanosti. Ne njišem se tamo-amo, kao da ne znam što bih sa sobom. Mogu biti kod sebe, jer me drugi razumije i svojim razumijevanjem pomaže mi da podnosim svoj život. O dvojici prijatelja kažemo da se slijepo razumiju, kod kojih nema stalnih nesporazuma,

Čovjek koji me razumije, a ne prosuđuje me ili me ne osuđuje djeluje na mene ozdravljajuće i oslobađajuće. Konačno mogu kazati ono što me dugo pritišće, što sam uvijek držao u sebi, jer sam se toga stidio, jer to ne odgovara mojim moralnim predodžbama.

prijatelji su. Slažu se dobro. Zajedno su. Međusobno se uvažavaju. Prijatelj se ne mora ravnati prema meni. Smije biti onakav kakav jest. Smije pokazati svoje osjećaje. Ne mora se ravnati prema meni. Razumijeti se znači, da nitko nikoga ne koristi za sebe, nego da su obojica jedan za drugoga, da su u dobrim odnosima jedan prema drugome. To uspijeva samo ako je svaki u dobrom odnosu prema sebi. S prijateljem se mogu razumjeti samo tada, ako razumijem samog sebe, ako sam dovoljno upoznao sebe. Ako sam jak samo kad je drugi uz mene, tada sam ovisan o njemu. To je onda protiv moga dostojanstva. Da samoga sebe razumijem, trebam anđela razumijevanja.

On me razumije bolje, nego ja samoga sebe. On u meni vidi stvari, koje su meni skrivene ili ono što ne želim vidjeti. On sve to vidi a da me ne ocjenjuje. Vidi i razumije. To mi omogućava da sebe vidim onakvog kakav jesam, da sebe razumijem i prihvatim sve što izranja iz mene. Razumijevanje liječi. U dušobrižničkom razgovoru uvijek mi je dobro, ako se drugi osjeća shvaćen. Među nama nastaje bli-

skost i intenzitet. Drugi se može uspraviti. Njegovo se srce širi. Jer se osjeća shvaćenim, dobiva novo uporište, novi oslonac. Ponovno diše. Gubi svaki strah kao da ne bi bio dovoljno dobar, da ne bi smio biti onakav, kakav je. Ponovno osjeća tlo pod svojim nogama. Želim da susretnete mnoge anđele razumijevanja, koji će ti darovati novi položaj. Želi da i ti budeš za druge takav anđeo razumijevanja. Doživjet ćeš, kako činiš dobro samom sebi, ako ti drugi kaže: „Osjećam se shvaćenim od tebe. Rado sam s tobom. Kod tebe mi je dobro. Budući si uza me, ne pogadaju me predrasude drugih. Ni moja samooptužba ne može mi ništa. U tvojoj blizini u miru sam sa sobom.“ ■

► Vijesti — news

- Papa Benedikt XVI. izjavio je da se silno raduje dolasku u Köln i susretu s mladima iz cijelog svijeta. „Zajedno ćemo napraviti nešto veličanstveno. Bog će blagosloviti naše napore“.

- Pripadnici Neokatekumenskog pokreta iz europskih zemalja posebno se pripremaju za susret mladih. Oni su se već krajem travnja sastali na pripravnom susretu na stadionu „Ajaxa“ u Amsterdamu, gdje su pokrenuli evangelizacijsku kampanju za Susret mladih.

- Odbrojavanje je počelo. Ne samo manje od 100 dana, nego je već

manje od 80 dana — do dana susreta po biskupijama i do vrhunca susreta u Kölnu, na Marijinom polju (Marienfeld) 20. i 21. kolovoza.

- Na Marienfeldu je podignut umjetni brežuljak visok 10 metara i prostran za primanje oko 2000 kardinala, biskupa, svećenika i uglednih gostiju. Na tome će se mjestu podići i oltar na kojem će Papa slaviti večernju molitvu s mladima i središnje misno slavlje. Brežuljak je blagoslovio kardinal Meisner nazvavši ga „brežuljkom 70 naroda“...

- Na mjestu susreta užurbano se rađe pristupni putovi, vodovne, strujne i druge instalacije, te ozvučenje... Organizatori ističu da će sve biti spremno za

primanje oko milijun mladih i drugih hodočasnika.

- Za dragovoljni rad u danima održavanje susreta prijavilo se oko 25.000 dragovoljaca iz cijelog svijeta.

- Iz svih njemačkih biskupija javljaju da teku ubrzane pripreme za primanje gostiju, da je sve više prijava, te da se župe silno zauzimaju da što bolje prime mlade goste iz cijelog svijeta. Istodobno se u župama planiraju programi za dane susreta po biskupijama i župama (posebno misna slavlja i dan socijalne zauzetosti). Iako se Susret održava usred ljetnih praznika, ipak se za pomoć mladim hodočasnici prijavljuje veliki broj dragovoljaca po svim župama..

Novi Papa

Rješenje pošaljite najkasnije do 20. lipnja 2005. godine

Mariofil Soldo	Bosti	Krsno ime novoga Pape	Pjevačica Arapović	Usmjeriti, nacijati	„Ujedinjeni narodi“	Činiti širim	Ugljik	Mineral s Urala	Bivši nogometaš „Hajduka“ Josip	Kujuci, napraviti	Dio sjenog zameka	Meksički način navijanja	Postranični agrarni žile	Jajoliki poslužavnik
Pjenušava vina		▽							„Alf“					
Književno djelo (mn.)							Lov Rakova Redatelj Kurosawa							
Kožni ili alergijski					Tal. drž. televizija Rijeka u Švedskoj				Raonici Poklon: X, B					
Prvi Papa izabran u 3. tisućljeću												Glumac Pacino Aluminij		
Uredaji							Činiti čine, čarati Ilinij							
Dubravko Horvatić			Teutini podanici Vrijednosti valuta						Mladunče goveda Belgija					Glumica Mersak
Grčki didaktički pjesnik					Pisac Ivan („Prosjaci i sinovi“)	Čovjek s nedostatkom pigmenta						Ratko Zvrko Nauka o toplini		
Tropski kopitar										Glavni grad starog Babilona				
Japanski državnik Hirobumi				Austrija Španjolska muma						Golman „Hajduka“ Tvrtko				
Zec (umiljato)										Industrijska Biljka				
Milan Kundera										Veo (svadbena...)				
Poznata marka kave										„Kiloom“			„Karat“ Njemačka glumica Eva	
Grad u Dalmatinskoj zagori					Izvesti neku radnju					Zaprežna oprema				
„Gravitacija“			Film Z. Ograste Maroko, Alžir, Tunis							Glumica Zadora Dugorpe papige				Obraduju lim
Prednji dio glave u životinja						Kalij	Talijanski pisac, Corrado	Papino rodno mjesto Švedska glumica Ewa	Vrsta bora					
Papina zemlja														
Popravljači satova						Umjetnici s najvišim priznanjima								
Šuštavo slovo		Irska Rakija Duboki ženski glas			Koji je od vune Neupotrebljavan							Edita Majić Tupi ili oštri		
Oni koji biraju papu										Osovina, os Alma Price				
Način komponiranja (glazb.)											Unutra, unutar „East“		„Rabat“ „Repriza“	
„Živa zajednica“	Tamara Boroš			Bivša dramska glumica										

Ugovor o njemačkom mirovinskom osiguranju i Njemačko – hrvatski ugovor o socijalnom osiguranju (3)

Piše:
Stjepan
Herceg

Zahtjev za mirovinu podnosi se kod nadležne ustanove u državi boravka. Ako podnositelj zahtjeva ima ostvaren radni staž u više država, redovito se podnosi jedan zahtjev koji vrijedi za drugu državu ugovornicu. Za provedbu njemačkog mirovin-

koj. To je moguće samo ako je korisnik mirovine osobno vlasnik računa.

U slučaju uobičajenog boravka u Njemačkoj, njemačkim i hrvatskim državljanima mirovina se isplaćuje iz Hrvatske preko nadležnog njemačkog nositelja mirovinskog osiguranja.

Hrvatskim državljanima i svim izjednačenim osobama prema Ugovoru, mirovina iz staža koji je navršen u Njemačkoj isplaćuje se kod boravka u Hrvatskoj u punoj svoti preko „Deutsche Bundesbank“ i njezine korespondirajuće banke u Hrvatskoj na devizni račun kod neke banke.

skog postupka hrvatski državljani ne moraju boraviti u Njemačkoj. Njemački i hrvatski nositelji osiguranja priopćavaju jedni drugima sve podatke koji su potrebni i pružaju uzajamnu administrativnu i pravnu pomoć u postupku.

Zahtjevu treba priložiti sve dokaze o osiguranju u Njemačkoj i radnu knjižicu s radnim stažom koji je ispunjen na području bivše Jugoslavije. Radna knjižica se predaje u originalu. Ukoliko su se podaci o radnom stažu izgubili, potrebno je navesti potpune podatke o radnim odnosima s vremen- skim razdobljem, imenima poslodavaca odnosno nazivom poduzeća i mjestima zaposlenja. Ako su ispunjeni svi potrebni uvjeti, svaki nosilac osiguranja izdaje svoje rješenje o mirovini.

Isplata mirovina

Hrvatskim državljanima i svim izjednačenim osobama prema Ugovoru, mirovina iz staža koji je navršen u Njemačkoj isplaćuje se kod boravka u Hrvatskoj u punoj svoti preko „Deutsche Bundesbank“ i njezine korespondirajuće banke u Hrvatskoj na devizni račun kod neke banke. Mirovina se isplaćuje u eurima. Kod određenih mirovina moguća su ograničenja kako smo već prije naveli. Međutim, povratnici mogu odrediti da im se mirovina doznačuje na račun kod neke banke u Njemač-

Zdravstveno osiguranje i osiguranje za njegu umirovljenika

Korisnici njemačke mirovine koji borave u Njemačkoj i dokažu da su određeno vrijeme bili obvezno osigurani (pflichtversichert) u njemačkom zakonskom zdravstvenom osiguranju (Gesetzliche Krankenversicherung), tzv. prethodni staž osiguranja, u načelu su obvezno osigurani u njemač-

vi u Hrvatskoj, a korisnik je njemačke i hrvatske mirovine, u načelu podliježe samo hrvatskoj obvezi zdravstvenog osiguranja. Ako umirovljenik koji živi u Hrvatskoj prima samo njemačku mirovinu i nije na temelju zaposlenja ili samostalne djelatnosti osiguran u hrvatskom zakonskom zdravstvenom osiguranju, može postojati njemačka obveza zdravstvenog osiguranja i to pod uvjetom da je navršen prethodni staž zdravstvenog osiguranja, u datom slučaju uzima se u obzir staž zdravstvenog osiguranja u Hrvatskoj. Za takvo obvezno zdravstveno osiguranje umirovljenik plaća doprinose iz svoje njemačke mirovine. Oni se odbivaju od neto mirovine i doznaju nadležnoj njemačkoj bolesničkoj blagajni.

Za obradu i utvrđivanje obveze zdravstvenog osiguranja nadležna je AOK Rheinland, Regionaldirektion 53111 Bonn, ako je posljednje osiguranje bilo kod neke AOK. Za ostale vrijedi ona „Krankenkassa“ kod koje su prije toga bili osigurani. Pravo na osiguranje za njegu postoji samo ako umirovljenik živi na području Njemačke.

Na kraju još jedna važna napomena: Informacije o svim pitanjima vezanim za Ugovor o socijalnoj sigurnosti, daju njemačka tijela za vezu i nadležni nositelji mirovinskog osiguranja. Uko-

liko zainteresirani imaju pitanja o njemačkom mirovinskom pravu, informirat će ih njemački nositelj mirovinskog osiguranja, njihovi odjeli za informiranje i savjetovanje, gradski i okružni

Za provedbu njemačkog mirovinskog postupka hrvatski državljani ne moraju boraviti u Njemačkoj. Njemački i hrvatski nositelji osiguranja priopćavaju jedni drugima sve podatke koji su potrebni i pružaju uzajamnu administrativnu i pravnu pomoć u postupku.

kom zdravstvenom osiguranju umirovljenika. Za taj prethodni staž osiguranja uzimaju se u obzir razdoblja obveznog osiguranja koja su provedena u hrvatskom zakonskom zdravstvenom osiguranju ukoliko se ne poklapaju sa njemačkim razdobljima zdravstvenog osiguranja. Umirovljenici koji imaju obvezno zdravstveno osiguranje, istovremeno imaju obvezu osiguranja u njemačkom osiguranju za njegu. Umirovljenik plaća doprinose kako za zdravstveno tako i za osiguranje za njegu, koji se odbijaju od njegove mirovine. Ako umirovljenik bora-

Ako umirovljenik boravi u Hrvatskoj, a korisnik je njemačke i hrvatske mirovine, u načelu podliježe samo hrvatskoj obvezi zdravstvenog osiguranja.

uredi za osiguranje te općinske uprave u mjestima boravka. Tamo se mogu dobiti adrese i telefonski brojevi svih tijela za vezu i provedbu međudržavnog ugovora.

Matematika

- Kruno, kako to da si po prvi put uspio točno riješiti zadaću iz matematike — upita učiteljica.
- Nije bilo oca da mi pomogne — odgovori Kruno.

Majmuni

- Gdje se proizvodi struja — upita učiteljica Ivicu.
- U džungli.
 - Ne znam odakle ti takva ideja?!
 - Pa kad nestane struje, moj tata uvijek kaže: „Oni su majmuni opet isključili struju.“

Dovoljan je kruh

- Za vrijeme predizborne kampanje u Crnoj Gori, kandidat završava svoj govor:
- Ako budete glasali za mene, imat ćete kruha i rada.
- Iz mnoštva poviče jedan Crnogorac:
- Ne trebamo toliko. Dovoljan je samo kruh.

Žali Bože truda

- U galeriji razgovaraju dva umjetnika:
- Što kažu kritičari za njegovu samostalnu izložbu slika?
 - Pa, mišljenja su podijeljena.
 - Kako misliš, „podijeljena“.
 - Jednima je žao boje, a drugima platna.

Ni za se

- Ivica dobio jedinicu u školi, pa ga profesor upita:
- Zašto nisi naučio barem za dva?
 - Ajme profesore, kako ću za dva, kad ne mogu ni za se?

Desetogodišnjica braka

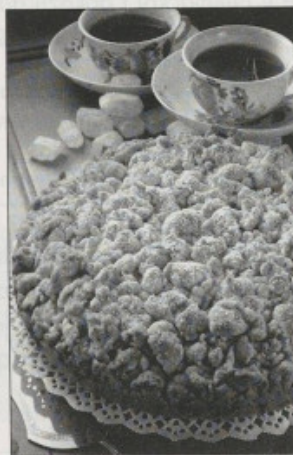
- Danas je deseta obljetnica našeg braka, da zakoljemo kokoš? — upita žena muža.
- Zašto, jedna životinja najmanje je za to kriva — odgovori muž.

Upala pluća

Upala pluća dolazi kao samostalna bolest ili kao komplikacija raznih bolesti. Takozvanu krupoznu upalu pluća uzrokuje pneumokok. Bolest obično zahvaća čitav plućni režanj. Plućni se mjehurići ispune fibrinoznim eksudatom. Nakon inkubacije od 6 do 24 sata bolest počinje naglo s tresavicom; slijedi visoka temperatura, glavobolja, nastaje jak kašalj; ispljuvak je u početku rđavosmeđast, a kasnije žućkast. Bolesnik teško diše, svijest mu je pomućena, a gdjeokoji bunca. Bilo je ubrzano. Poslije 7 do 11 dana dolazi kriza (ukoliko bolesnik nije liječen penicilinom, jer u tom slučaju temperatura pada već za nekoliko dana): nagli pad temperature uz jako znojenje. Drugi je oblik bronhopneumonija.

Ona nastaje širenjem upale dišnih putova. Kod toga oblika nije zahvaćen cijeli režanj nego dijelovi jednog režnja ili više njih. Početak nije nagao kao kod krupozne upale pluća. Tijek bolesti je mirniji, a temperatura pada postupno. Komplikacije upale pluća jesu: upala porebrice, akutna slabost srca. Liječenje: penicilin, sulfonamidi, sredstva za srce i optok krvi, mlaki oblozi na grudni koš. Osim opisanih oblika postoje i atipične upale pluća, uzrokovane virusima (gripa, papagajaska bolest i sl.). Kod virusnih upala pluća kašalj je u početku suh, a kasnije sluzav, gotovo nikada ne izbija groznica na usnicama. Liječenje virusnih upala pluća: kinin, transfuzija plazme odraslih, tetraciklin i dr.

Čupavi kolač

šajte jaje i limunovu koricu. Prosjite brašno s praškom za pecivo i nekoliko žlica pomiješajte sa smjesom maslaca. Ostatak brašna pospite po tijestu i vršcima prstiju brzo načinite grudice. Polovicu količine tijesta presele u kalup, malo potapšajte i premažite pekmezom. Ostatak tijesta pomiješajte s bademima i smrvite po pekmezu. Kolač pecite 50 minuta na drugoj prečki odozdo. Neka se ohladi na rešetki, a zatim ga pospite šećerom u prahu.

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

K	R	A	K	O	W	□	O	B	R	O	N	A	K
A	E	D	A	□	N	E	B	O	J	T	E	S	E
R	A	M	P	A	□	S	O	J	□	O	P	I	P
O	G	E	□	M	O	K	R	I	N	□	O	N	E
L	E	T	J	E	T	I	□	Š	T	E	N	A	C
J	N	□	E	R	E	M	I	T	□	V	O	R	□
O	S	A	M	I	T	I	S	E	□	A	V	A	N
Z	I	B	□	K	□	□	□	□	□	N	□	□	O
E	□	A	C	A	□	□	□	□	□	D	I	J	A
F	A	Z	A	N	□	□	□	□	□	E	V	A	□
W	L	□	R	K	□	□	□	□	□	□	S	M	□
O	B	A	L	E	□	□	□	□	□	E	S	T	I
J	A	K	O	□	□	□	□	□	□	Ž	A	R	A
T	T	□	S	J	A	J	I	S	T	I	N	E	□
Y	R	S	□	A	D	A	□	T	O	V	□	B	K
L	O	T	A	R	□	D	R	A	L	O	N	□	R
A	S	O	V	I	□	N	A	S	I	T	I	T	I
□	□	P	O	N	T	I	F	I	K	A	T	□	S
S	T	A	N	A	R	K	A	□	O	□	A	L	T

Nagrađeni: D. Jambrak, N. Sarić, M. Stjepanović

ZWIEFALTEN

Dvadeset i peto hrvatsko hodočašće u biskupiji Rottenburg-Stuttgart

Dvadeset i peto po redu marijansko hodočašće Hrvata katolika u biskupiji Rottenburg-Stuttgart održano je na svetkovinu Presvetoga Trojstva 22. svibnja u marijanskom svetištu Zwielfalten u organizaciji hrvatskih katoličkih misija (HKM) Stuttgart-Zentrum i Stuttgart-Bad Cannstatt. Svečano misno slavlje u tom je povodu u punoj crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije u tome svetištu predvodio zagrebački nadbiskup metropolit, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije kardinal Josip Bozanić u zajedništvu s personalnim referentom u toj biskupiji prelatom Franzom Glaserom, prelatom Jürgenom Adamom koji je bio dugogodišnji referent dušobrižništva katolika drugih materinskih jezika u biskupiji Rottenburg-Stuttgart, župnikom i dekanatom Dekanata Zwielfalten Paulom Zellerom te s još 17 dijecezanskih i redovničkih svećenika, uglavnom dušobrižnika iz 17 hrvatskih katoličkih misija, koliko ih djeluje na području te biskupije.

Na početku misnog slavlja išlo se u ophodu kroz crkvu do oltara. Mladi su u narodnim nošnjama nosili lik Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta kojeg su položili ispred oltara. Kardinal Bozanić je na početku uputio svima pozdravnu riječ, a među više od 4000 vjernika u svetištu i ispred svetišta bili su i generalni konzul generalnog konzulata Republike Bosne i Hercegovine u Stuttgartu Dragan Bagarić, zamjenik generalne konzulice Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Stuttgartu dr. Vere Tadić Vladimir Duvnjak i konzulica Katja Kovač. Hrvatskim vjernicima iz biskupije Rottenburg-Stuttgart pridružila se i skupina hrvatskih vjernika iz HKM Würzburg koju je predvodio voditelj misije o. Paško Mandurić. Kardinal je podsjetio na dan ranije održani Srednjoeuropski katolički dan na Kupresu, na kojem se, kako je kazao, održalo veliko zborovanje naroda.

Pozdravnu riječ u ime organizatora uputio je voditelj HKM Reutlingen vlč. Ivica Komadina. Pozdravnu riječ uputio je i prelat Glaser prenoseći pozdrave biskupa Gebharda Fürsta. Također je sve pozdravio i njemački župnik i dekan Zeller, koji je istaknuo kako su Hrvati posebni u svom vjerskom i nacionalnom svjedočenju.

Kardinal Bozanić je u propovijedi kazao: „Danas želimo obnoviti vjeru u Boga. Vjeru koja nas prati u našem životu i koja se očituje i danas na ovom hodočašću. Vjeru koja nam omogućuje da često puta moramo ponovno iz početka početi, onako kao što ste i vi, draga braćo i sestre, počeli iz početka kad ste došli ovamo u novi svijet“, kazao je kardinal Bozanić podsjetivši pritom kako je crkva oko koje se na Kupresu okupilo hodočašće naroda na Srednjoeuropskom katoličkom danu već treća koja se gradi na tome mjestu u manje od sto godina. Jedna je srušena u Drugome svjetskom ratu. Nova je sagrađena 60-ih godina prošloga stoljeća koja je opet srušena 90-ih godina, a sada se gradi i dovršuje nova. Potom je kazao kako katoliku Hrvatima daje snagu vjera u Boga, u Presveto Trojstvo. „Molimo Boga da ostanemo uvijek vjerni Bogu, svojoj Ka-

Misno slavlje predvodio je kardinal Josip Bozanić

toličkoj Crkvi i svom hrvatskom narodu.“ U prikaznim darovima vjernici su prenijeli uskrсну svijecu sa spomenom 25. hodočašća, kruh, vino, novčani prilog darovan kardinalu kao dar za siromahe te CD pod nazivom „Tebi pjevam“ misijskog zbora HKM Stuttgart.

Prije završnog blagoslova kardinal Bozanić je kazao: „Sve dok dolazimo u crkvu, na misu, dok cijenimo hodočašća, živjet ćemo kao vjernici, jer je Bog s nama. To je ona karakteristika koja je vlastita Hrvatima katolicima. Poštujemo je i čuvajmo ovakva okupljanja. Čuvajmo naše hrvatske katoličke misije. Dokad će Hrvati biti prepoznatljivi u Njemačkoj ili u drugim zemljama Europe i svijeta? Zapamtimo, sve dok se okupljaju u svojim katoličkim misijama. One su one koje nas drže i zato sam kao biskup rado došao ovamo. I zato i rado i naši hrvatski biskupi posjećuju svoje vjernike u Europi i po svijetu jer smo uvjereni da ovakvo okupljanje znači puno u našem životu. Drago mi je što vidim i djecu i mlade koje posebno pozdravljam. Dok vas sve, braćo i sestre, blagoslivljam, prenosim i blagoslove naših hrvatskih biskupa koji su mi to jučer na Kupresu posebno preporučili. Misno slavlje skladnim zajedničkim pjevanjem uveličali su mješoviti misijski zborovi HKM Stuttgart-Zentrum i Stuttgart-Bad Cannstatt pod vodstvom pastoralne suradnice s. Nevenke Tadić.

Slavlje je nastavljeno zajedničkim objedom pod obilježnim šatorom. Duhovno-kulturni program započeo je hrvatskom himnom. Nazočnima su se obratili predstavnik regije, voditelj HKM Rottweil vlč. Luka Lucić, prelat Adam koji je posebno istaknuo kako su mu Hrvati uvijek bili važni, generalni konzul Bagarić te zamjenik generalne konzulice Vladimir Duvnjak. Toplo pozdravljen, kardinal Bozanić je sve još jednom srdačno pozdravio rekavši kako Hrvati koji žive u Njemačkoj trebaju ostati prepoznatljivi, ali i s jedne strane otvoreni za zajedništvo, a s druge strane trebaju biti ponosni na svoj hrvatski identitet kojega trebaju čuvati. Prije povratka u Zagreb, kardinal je kazao: „Želim da svi rado posjećujete Zagreb i zagrebačku katedralu u kojoj nas čeka bl. Alojzije Stepinac, koji je naš osobiti zaštitnik. Njega zazivajte i ovdje u svome životu i ostanite ono što jeste pred Bogom i ljudima: Božji i Hrvati. Tako neka bude!“ Pročitano je i prigodno pismo koje je uputio delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić. U pismu se između ostalog kaže kako su hodočašća od velikog značaja za Hrvate, ali i za cijelu biskupiju Rottenburg-Stuttgart. U duhovno-kulturnom programu, koji je vodio voditelj HKM Heilbronn fra Radovan Corić pjesmom i folklorom predstavili su se djeca i mladi iz HKM Stuttgart i Ulm, a nastupio je i VIS „Stradun“ iz Stuttgarta. Hodočašće je završilo prigodnom pobožnošću i blagoslovom s Presvetim.

Tekst i snimka: A. P.

**25. hrvatsko hodočašće
u biskupiji
Rottenburg – Stuttgart**

